

Fővárosi Törvényszék
Gazdasági Kollégiuma
Budapest, II., Varsányi I. u. 40-44.
1535 Budapest, Pf. 887.

4.G.41.804/2014/41.

A Fővárosi Törvényszék előtt

a Földes-Kővári-Zilai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Zilai János ügyvéd) által képviselt
felperesnek,

a Luczai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Luczai Miklós ügyvéd) által képviselt
I r. alperes és
II r. alperes ellen

szerződés érvénytelensége iránt indított perében a bíróság meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bíróság megállapítja, hogy a felperes és az I. r. alperes között írásban

2003. július 28. napján 28.000.0000 (Huszonnyolcmillió) Ft,
2003. szeptember 01. napján 986.000.-(Kilencszáznyolcvanhatezer) Ft,
2003. december 31. napján 15.000. (Tizenötezer)- Ft,
2004. december 31. napján 3.060.000.-(Hárommillió-hatvanezer) Ft,
2005. január 01. napján 3.380.000.(Hárommillió-háromszáznyolcvanezer)- Ft,
2005. január 12. napján 1.500.000 (Egymillió-ötszázezer) Ft,
2005. február 12. napján 6.000.000 (Hatmillió) Ft,
2006. szeptember 11. napján 4.100.000 (Négymillió-százezer) Ft,
2006. november 06. napján 2.700.000 (Kétmillió-hétszázezer) Ft,
2006. december 01. napján 1.400.000 (Egymillió-négyszázezer) Ft,
2008. május 28. napján 1.300.000 (Egymillió-háromszázezer) Ft,
2008. július 25. napján 6.000.000 (Hatmillió)Ft,
2009. február 04. napján 2.000.000 (Kétmillió) Ft,
2009. május 28. napján 4.300.000 (Négymillió-háromszázezer) Ft

vonatkozásában létrejött kölcsönszerződés érvénytelen.

A bíróság megállapítja, hogy a felperes és az I. r. alperes között 2009. augusztus 17. napján kelt tagi kölcsönök visszafizetésére vonatkozó fizetési megállapodás érvénytelen.

A bíróság megállapítja, hogy a felperes és az I. r. alperes között 2009. október 1. napján kelt

tagi kölcsönök visszafizetésére vonatkozó fizetési megállapodás érvénytelen.

A bíróság kötelezi az I. r. alperest, fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 64.728.124 (Hatvannégymillió-hétszázhuszonnyolcezer-százhuszonnégy) Ft tőkét és ezen tőkeösszegeből

- 15.346.800 (Tizenötmillió-háromszáznegyvenhatezer-nyolcszáz) Ft után 2009. augusztus 18. napjától,

- 49.381.324 (Negyvenkilencmillió-háromszáznyolcvanegyezer-háromszázhuszonnégy) Ft után 2009. október 2. napjától

2013. június 30. napjáig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező kamatot, míg 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot, valamint 3.810.000 (Hárommillió-nyolcszáz tízezer) Ft perköltséget.

A bíróság kötelezi a II. r. alperest, fizessen meg a felperesnek 10.436.435 (Tízmillió-négyszázharminchatezer-négyszázharmincöt) Ft tőkét és ezen tőkeösszeg után 2009. december 10. napjától 2013. június 30. napjáig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező kamatot, míg 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot.

A bíróság ezt meghaladóan a felperes II. r. alperessel szembeni keresetét elutasítja.

A felperes és a II. r. alperes a II. r. alperessel szembeni keresettel összefüggésben a per során felmerült költségeiket maguk viselik.

A bíróság kötelezi az I. r. alperest, fizessen meg a magyar államnak az illetékes állami adóhatóság külön felhívására és számlájára 1.260.000 (Egymillió-kétszázhatvanezer) Ft feljegyzett illetéket.

A bíróság kötelezi a felperest, fizessen meg a a magyar államnak az illetékes állami adóhatóság külön felhívására és számlájára 120.000 (Százhuszezer) Ft feljegyzett illetéket.

A bíróság kötelezi a II. r. alperest, fizessen meg a a magyar államnak az illetékes állami adóhatóság külön felhívására és számlájára 120.000 (Százhuszezer) Ft feljegyzett illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet a Fővárosi Törvényszéknél, de a Fővárosi Ítéltáblához címezve lehet 3 példányban, írásban benyújtani.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson bírálja el, de a felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását.

Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték megfizetésére vonatkozik, a teljesítési határidővel kapcsolatos, továbbá ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, de a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti tárgyalás

tartását.

A jogi képviselővel eljáró felek a határozat ellen benyújtott fellebbezéshez mellékelte közös kérelemben indítványozhatják, hogy az anyagi jogszabály megsértésére alapított fellebbezést közvetlenül a Kúria bírálja el. Vagyonjogi ügyben a felek akkor indítványozhatják a Kúria eljárását, ha a fellebbezésben vitatott érték az ötszázezer forintot meghaladja. Új tényre, illetve új bizonyítékra hivatkozni nem lehet. A fellebbezés elbírálása tárgyaláson kívül a felülvizsgálatra irányadó szabályok megfelelő alkalmazásával történik.

I n d o k o l á s:

A bíróság a következő tényállást állapította meg:

A felperesi társaságot 2003. július 17-én kelt létesítő okirattal alapította R. L.(10%), K. T. I. r. alperes (45%) és a H. T. K. és Sz. Kft. (45%) részesedéssel. A felperesi társaságot 2003. július 31-én bejegyezték a cégnyilvántartásba, lakóingatlan fejlesztés, építés és értékesítés tevékenységi fő tevékenységi körrel 3.000.000 Ft-os tőkével.

Az I. r. alperes 2006. szeptember 16. napjáig tagja és 2009. november 23. napjáig ügyvezetője volt a felperesnek. A H. Kft. üzletrészt 2003. szeptember 1-jén értékesítette J. Cs.-nak, valamint V. Á.-nak, J. Cs. 35%, V. Á. 10% üzletrésszel rednelkezett. 2003. szeptember 1-jén a H. Kft., valamint J. Cs. a üzletrész értékesítése kapcsán engedményezési szerződést kötöttek, melyben rögzítették, hogy a H. Kft.-nek 12.000.000 Ft 2006. július 31-én esedékessé váló kamatmentes követelése (tagi hitel) áll fenn a felperesi társasággal szemben, melyet 9.000.000 Ft-os vételárért J. Cs.-ra engedményezett.

A felperesi társaság sorházak és társasházi ingatlanok építésével és értékesítésével foglalkozott, működését annak tagjai az általuk nyújtott tagi kölcsönök segítségével, míg az építkezéseket banki kölcsönökből finanszírozták. A tagi kölcsönök be- és visszafizetéséről azonban részletes, tagonkénti nyilvántartást nem vezettek, bizonylatokat nem állítottak ki, írásbeli szerződést a kölcsönök nyújtásakor nem kötöttek, befizetési pénztárbizonylatokat nem vettek fel.

A felperesi társaság 2008. május 22-én elfogadott határozata szerint a további tagi befizetések befogadása, visszafizetése, elengedése a likviditás folyamatosságának szükségessége miatt - taggyűlés összehívása nélkül is - lehetséges megfelelő dokumentáció mellett.

J. Cs. 2003. június 1. és 2009. július 6. között 17.195.000 Ft tagi kölcsönt nyújtott a társaságnak.

Az I. r. alperes 2008. július 29. napján 3.000.000 Ft, 2008. július 31. napján 3.000.000 Ft, 2009. február 4. napján 2.000.000 Ft, 2009. május 29. napján 3.000.000 Ft, 2009. június 2. napján 1.300.000 Ft tagi kölcsön befizetéseket eszközölt.

Az I. r. alperes tagi kölcsön befizetése nélkül 2003. július 28. napján 28.000.000 Ft, 2003. szeptember 01. napján 986.000.- Ft, 2003. december 31. napján 15.000.- Ft, 2004. december 31. napján 3.060.000.- Ft, 2005. január 01. napján 3.380.000.- Ft, 2005. január 12. napján 1.500.000 Ft, 2005. február 12. napján 6.000.000 Ft, 2006. szeptember 11.

napján 4.100.000.- Ft, 2006. november 06. napján 2.700.000.- Ft, 2006. december 01. napján 1.400.000.- Ft, 2008. május 28. napján 1.300.000.- Ft, 2008. július 25. napján 6.000.000 Ft, 2009. február 04. napján 2.000.000 Ft, 2009. május 28. napján 4.300.000.- Ft kölcsön nyújtásáról szóló kölcsönszerződést írt alá az általa képviselt felperessel. A szerződéseket mindkét szerződő fél nevében az I. r. alperes írta alá.

2008. évben a felperes egy, a ... u-ban lévő ingatlanon kívánt társasházi ingatlant építeni, melynek érdekében ingatlan adásvételi előszerződés U. Gy.-gyel 2008. júniusában.

Az ingatlan adásvételi előszerződés 1. pontja szerint az eladó 1/1. arányú kizárólagos, és tehermentes tulajdonát képezi a ... hrsz. nyilvántartott, természetben ... sz. alatt nyilvántartott lakóház és udvar megnevezésű ingatlan. A felek megállapodnak abban, hogy az eladó eladja, a vevő pedig megvásárolja a lakáscélú ingatlan létesítése és továbbértékesítése céljára az ingatlan kölcsönösen kialakított és értékarányosnak tekintett 452.750 EUR összegét, amely összeget a felek közösen megállapodva 240 forintos árfolyamon 108.660.000.- Ft-ban állapítanak meg, amely a következő tételekből tevődik össze, 300.000 EUR készpénz, továbbá az eladó tulajdonában lévő 62.750 EUR értékű ingatlan, amely 50.750. EUR értékű egy darab földszinti 35000 m² tulajdonú lakás, valamint 10.000 EUR értékű egy darab teremgarázs beálló, valamint továbbá 2.000 EUR értékű egy darab 2,5 m² alapterületű tároló ingatlanból áll, az újonnan felépülő társasházban biztosítja az eladó részére.

A szerződés 4. pontja rögzítette, hogy a felek megállapodnak abban, hogy az 1. pontban részletesen körülírt ingatlanra vonatkozó végleges adásvételi szerződést az alábbi feltételek megvalósulásakor kötelesek megkötni legkésőbb 2008. december 31. napjáig.

A 4.1. pont szerint az eladó hozzájárulásával a vevő vállalja, hogy saját költségére elkészítteti az ingatlanon álló épületek bontási tervét, azt engedélyezésre benyújtja a Budapest, ... Kerület P. H. É. O.-ára. Az engedélyezett bontási terv alapján az épületek bontásával járó minden költséget és kötelezettséget a vevő visel. A 4.2. pont szerint az eladó jelen adásvételi szerződés aláírásával feltétlenül és visszavonhatatlanul hozzájárul ahhoz, hogy a vevő saját nevére Budapest ... Kerület P. H. É. O.-ra bontási kérelmet nyújtson be, és a bontási munkálatokat elvégezze.

A szerződés 5.1. pontjában rögzítették, hogy abban az esetben, ha a szerződés a vevő jogszerű elállása folytán szűnne meg, az eladó megszűnés időpontjáig teljesített 39.000 EUR foglaló kétszeres összegét köteles a vevőnek visszafizetni, továbbá tartozik megfizetni az elállás napjától számított 90 napon belül a vevő által az ingatlan fejlesztésére fordított igazolt költségek összegét is maximum 12.000.000 Ft összegben.

A szerződés 3.1. pontja értelmében a vevő jelen adásvételi szerződés aláírásától számított 8 naptári napon belül foglaló jogcímén 39.000 EUR-t dr. M. Ügyvédi Iroda ... Bank ...-nél vezetett ügyvédi letéti bankszámlájára letétbe helyez azzal a meghagyással, hogy az általa letétbe helyezett összeg a jelen adásvételi előszerződéssel érintett ingatlanra vonatkozó végleges adásvételi szerződés aláírásától számított 5 banki napon fizethető ki az előadó részére a letéti szerződés szerint.

A felperesi társaság az ingatlanon található felépítményt lebontotta, építési engedélyt szerzett be, azonban az ingatlan adásvételi előszerződés alapján az ott rögzített határidőig

és azt követően sem adásvételi szerződés megkötésére nem került sor, a felperes a tervezett társasházi ingatlan megépítését nem kezdte meg tekintettel arra, hogy a 2008. évben elindult gazdasági válság miatt nem kapott banki hitelt, önerőből pedig az építkezést megvalósítani nem tudta. J. Cs. kisebbségi tag további, építkezéshez szükséges jelentős tagi kölcsönbefizetést nem eszközölt, mely a tagok közötti viszony elmérgesedéséhez vezetett, így az I. r. alperes -romló egészségi állapotára is hivatkozva- a felperesben lévő üzletrésze értékesítése mellett döntött. J. Cs. nem kívánta az üzletrészt megvásárolni, így azt az I. r. alperes 2009. október 12-én kelt szerződéssel a... nevű USA-ban bejegyzett társaságra ruházta át 5.000.000 Ft vételárért, amelynek képviselőjét meghatalmazás alapján a II. r. alperes látta el.

Az üzletrész értékesítését megelőzően az I. r. alperes, mint tag és mint a felperes ügyvezetője megállapodásokat írt alá 2009. augusztus 17-én és 2009. október 1-jén az I. r. alperes által nyújtott tagi kölcsönök felperes általi visszafizetéséről. A megállapodásokra tekintettel az I. r. alperes 2009. augusztus 17-én 56.000 EUR összeget, majd 2009. október 1-jén 182.948 EUR összeget utalt át a felperes bankszámlájáról a saját számlájára.

Az I. r. alperes ügyvezetői tisztségéről 2009. október 12-én lemondott. A felperes új ügyvezetőjévé 2009. november 23-án a II. r. alperest választották.

J. Cs. 2009. november 9-én kelt, jogi képviselője által írt levélben felszólította jelen per I. r. alperesét, mint a felperesi társaság ügyvezetőjét jelen per I. r. alperese által saját számlájára tagi kölcsön törlesztéseként átutalt 64.727.124,- Ft tagi hitel visszafizetés arányos megosztására J. Cs.-val, amely alapján jelen per I. r. alperesét 40.451.790,- Ft, míg J. Cs.-t 24.275.334,- Ft illeti meg. E levélben J. Cs. közölte az általa folyósított tagi kölcsönök összegét annak nyújtásának időpontjának a feltüntetésével.

Az E. H. Kft. -melynek tulajdonosa II. r. alperes volt és 2009. november 1-jétől látta el a felperesi társaság könyvelését- 2009. december 10-én kelt levelében tájékoztatta J. Cs.-t, hogy a felperesi társaság korábbi időszakra vonatkozó számviteli nyilvántartásait megkapta, de a tagi hitelek analitikus tagi hitelezőkre bontott nyilvántartása, megoszlása nem áll rendelkezésre.

A felperesi társaság ügyvezetőjévé 2009. november 23-án megválasztott II. r. alperes ügyvezetővé való megválasztását megelőzően 2009. november 12-én 7.000 EUR-t, 2009. november 16-án 500.000 Ft-ot, továbbá 2.000 EUR-t vett fel a felperes számlájáról. Ügyvezetővé való választását követően a II. r. alperes 2009. december 15-én 2.000 EUR-t, 2009. december 22-én 2.000 EUR-t 2009. december 23-án 1.500 EUR-t, 2009. december 18-án 4.000.000 Ft-ot, 2009. december 21-én 1.000.000 Ft-ot 2009. december 22-én 1.000.000 Ft-ot vett fel a felperes számlájáról, amely összegekkel nem számolt el.

2010. februárjában a felperes ellen NAV végrehajtás indult, mivel a társaság számlájára benyújtott inkasszó eredménytelen volt, NAV nem tudta leemelni a követelését.

J. Cs. a Fővárosi Törvényszéken jelen per felperese és I. r. alperese ellen polgári pert kezdeményezett, amely perben előterjesztett keresetében elsődlegesen azt kérte a bíróságtól, hogy kötelezze jelen per felperesét és I. r. alperesét egyetemlegesen 28.030.275,- Ft és ezen összegből 20.000.000 Ft után 2006. augusztus 1. napjától 8.030.275,- Ft után 2009. október 27. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamat megfizetésére. Kérése

jogcímeiként előadta, hogy a jelen per felperese a J. Cs.-val kötött kölcsönszerződések teljesítése lehetetlenné vált, ugyanis a felperes nem képes a J. Cs. tartozását kiegyenlíteni, a lehetetlenné válásért jelen per felperese és I. r. alperese felelős. Másodlagosan követelése jogcímeiként a régi Ptk. 523. §-át jelölte meg jelen per felperesével, míg jelen per I. r. alperesével szemben a régi Ptk. 361. §-ára alapította követelését. Harmadlagos kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy jelen per felperese és a jelen per I. r. alperese között 2009. augusztus 17-én és október 1-jén megkötött szerződések azok fedezetelvonó jellege miatt J. Cs.-val szemben hatálytalanok és kérte a jelen per I. r. alperesét az elsődleges kereseti kérelemben megjelölt összeg megfizetésére kötelezni, jogcímeiként a régi Ptk. 203. §-át jelölte meg. Negyedlegesen a jelen per I. r. alperesét kérte kötelezni az elsődleges kereseti kérelemben írt összeg megfizetésére hivatkozva arra, hogy jelen per felperese és jelen per I. r. alperese között 2003. július 28., szeptember 1., december 31., 2004. december 31., 2005. január 1., január 12., február 12., 2006. szeptember 11., november 6., december 1., 2008. május 28., július 25., 2009. február 4. és május 28-án kelt, összesen 64.748.000,- Ft vonatkozásában megkötött tagi kölcsönszerződések, valamint a felperes és az I. r. alperes között 2009. augusztus 17-én és 2009. október 1-jén megkötött szerződések érvénytelenek. Érvénytelensége jogalapjaként jóerkölcsbe ütközés és jogszabályba ütközést jelölte meg a régi Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján, továbbá a fenti szerződéseket a Csódtv. 40. § (1) bekezdésére hivatkozással hitelezőként egyben megtámadta. Jogszabályba ütközés körében arra hivatkozott, hogy ezen szerződéseket a jelen per felperese és a jelen per I. r. alperese vonatkozásában lényegében az I. r. alperes saját magával kötötte. Szerződések utólagos taggyűlési jóváhagyása nem történt meg, hivatkozott ezzel kapcsolatosan a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 141. § (1) bekezdés m.) pontjára, a régi Ptk. 221. § (3) bekezdésére. Jóerkölcsbe ütközés körében előadta, hogy nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközik az a szerződés, amellyel a társaság egyik tagja saját követelését messze meghaladó összeget visz ki a társaságból akként, hogy a másik tag követelésének kielégítését megghiúsítja.

A Fővárosi Törvényszék 15.P.23.453/2010/71. sorszámú, a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.462/2012/4. számú ítéletével részben megváltoztatott ítéletében kötelezte jelen per felperesét, hogy 15 napon belül fizessen meg J. Cs. tagnak 17.195.000,- Ft-ot és ezen összegből 16.350.000,- Ft után 2006. augusztus 1. napjától 845.000,- Ft után 2009. október 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatot tagi kölcsön visszafizetése címén. Egyéb jogcímen előterjesztet kereseti kérelmeket elutasította.

A Budapest ... Kerületi Ügyészség ... számú határozatával az I. r. alperes ellen a NAV Közép-magyarországi Regionális Bűnügyi Igazgatóságán ... számon indult bűnügyben számvitel rendjének megsértése büntette miatt az I. r. alperessel szemben a Be. 190. § (1) bekezdés b.) pontja alapján - mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény - megszüntette. A nyomozás a 2008., 2009. évre vonatkozott, a számviteli törvényben foglalt előírások megsértésén alapult, ugyanis a feljelentés szerint a tagi kölcsönök vonatkozásában a készpénzmozgásokról nem állított ki bizonylatokat, főkönyvi könyvelésben bizonylati alátámasztás nélkül szerepeltetett gazdasági eseményeket, nem vezetett tulajdonosonkénti analitikát, továbbá év végén nem készített leltárt a kötelezettségekről. Az ügyben kirendelt igazságügyi könyvszakértő véleménye és az eljárás revizori jelentés alapján az I. r. alperes terhére a bűncselekmény megalapozott gyanúja a gyanúsításban közöltek szerint megállapítható volt, ugyanakkor az ügyben kihallgatott N. Zs., aki 2003. és 2009. szeptember 30. napja között a Kft. könyvelője volt, előadta, hogy a cég könyvelését végig rendben találta, adóhatósági eljárások során sem merült fel probléma. A Kft. valamennyi

rendelkezésre álló iratanyagát átadta 2009. október 26. napján az I. r. alperesnek. A tanú becsatolta az átadás-átvételi jegyzéket, amely nagy vonalakban, nem tételesen felsorolja a 2004-2009. évre vonatkozóan bizonylatok, bevallások, listák, naplók, főkönyvi kartonok kerültek átadásra az I. r. alperes részére. A nyomozás során beszerzett adatok alapján nem volt megállapítható, hogy a felperes iratanyaga 2009. október 26. napja előtt pontosan, tételesen miből tevődött össze, ehhez képest milyen iratok hiányoztak az igazságügyi könyvszakértő és revizor vizsgálat idején. Az iratanyag pontos összetételének hiányában kétséget kizáró következtetést nem volt levonható arra nézve, hogy a Kft. 2003.-2009. között a számviteli törvény előírásait megsértette-e különös tekintettel arra, hogy K. T. ügyvezető a könyvelő alkalmazásával a tőle elvárható mértékben megtette a szükséges intézkedéseket arra nézve, hogy a Kft. iratanyaga rendben legyen.

M. Z. - aki a felperesi társaság ügyvezetője 2010. március 18. napjától volt- feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, hivatkozva arra, hogy J. Cs. 2006. szeptember 19. napjától kisebbségi tulajdonosa volt a társaságnak, aki tagi kölcsönöket nyújtott a felperesi társaság részére, amelyeket a felperes részére vissza is fizetett. Ennek ellenére J. Cs. tagi kölcsöneinek visszafizetése tárgyában bírósági eljárást kezdeményezett, majd arra hivatkozva, hogy a bírósági eljárást megindítása miatt szüksége volt a társaság könyvelésébe való betekintésre, iratbetekintést kezdeményezett. Az iratbetekintésre 2009. október, november hónapban került sor az E. H. Kft. székhelyén. A társaság tagjai később szembesültek azzal, hogy a J. Cs. iratbetekintése előtt még fellelhető taggyűlési jegyzőkönyvek, könyvelési iratok, szerződések a könyvelési anyagban már nem találhatóak meg. A feljelentés alapján a Budapesti Rendőr-főkapitányság ... Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán .... számon nyomozásmegszüntető határozat született, amelyben a Btk. 277. § (2) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő visszaélés okirattal vétségének gyanúja miatt ismeretlen tettel szemben folytatott nyomozást a Be. 190. § (1) bekezdés b.) pontja alapján a nyomozóhatóság megszüntette, nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény.

J. Cs. az általa indított per alatt 2012. február 28-án benyújtott felszámolási kérelmében felszámolási eljárás megindítását kérte a felperessel szemben. Kérelmében arra hivatkozott, hogy a 2003. szeptember 1-jén kelt kölcsönszerződés szerint a felperesnek nyújtott 8.000.000 Ft tagi kölcsönt a felperes felszólítás ellenére nem fizette vissza részére, holott annak visszafizetési határideje 2006. július 31. napján lejárt, továbbá, hogy a felperes nem fizetett meg J. Cs. jogerős bírósági határozaton alapuló perköltség követeléséből 35.000,- Ft összeget, melynek teljesítési határideje 2011. augusztus 31. napja volt.

2013 május 22-én a felperes többségi üzletrészét és ügyvezetését a szerb illetőségű H. L. vette át és ezt követően az adós cég fantomizálódott.

A felperes felszámolását -a 2012. február 28-án benyújtott kérelem alapján- a Fővárosi Törvényszék .../9. számú végzésével rendelte el ...-én. A felszámolási eljárásban hitelezői igényt J. Cs. tagi hitel visszafizetése és járulékai címén 28.665.663 Ft összegben, a NAV Kelet-budapesti Adóigazgatósága adótartozás és járulékai címén 5.020.396 Ft összegben, a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Munkaügyi Főfelügyelősége bírság címén 820.466 Ft összegben jelentett be, melyeket a felszámoló elismert és nyilvántartásba vett. A hitelezői igények kielégítésére az adós cégnél nincs fedezet, annak ügyvezetője a Csódtv-ben foglalt irat- és vagyonátadási kötelezettségeit nem teljesítette, a felszámolónak iratanyag nem áll rendelkezésre, a felperesnek semmilyen fellelhető vagyona nincs.

A **felperes** az I. r. alperessel szembeni módosított keresetében vonatkozásában annak a megállapítását kérte, hogy

1./ a felperes és az I. r. alperes közötti .... napján ... Ft,összege ről szóló kölcsönszerződések érvénytelenek hivatkozva arra, hogy ezek valótlan tartalmúak, színleltek, így a régi Ptk. 200. § (2) bekezdése, a régi Ptk. 207. § (6) bekezdése alapján semmisek, továbbá jogszabályba ütköznek a Gt. 141. § (2) bekezdés m.) pontja és a régi Ptk. 221. § (3) bekezdése alapján.

A régi Ptk. 207. § (6) bekezdése szerinti színleltséget az alapozza meg, hogy ezen kölcsönszerződések mögött tényleges teljesítés nem áll, illetve az nem igazolható, ezért ezekre a szerződésekre az I. r. alperes nem hivatkozhat jogkeletkeztető hatállyal. Az I. r. alperes által esetlegesen eszközölt banki átutalások nem változtatják meg azt a tény, hogy a büntetőeljárás során beszerzett szakértői megállapítások szerint a felperesi adósi társaságnál a tagi kölcsönök nyilvántartása, könyvelése olyan mértékben volt hiányos és szabálytalan, hogy a tagi kölcsönök összege könyvvizsgálói módszerekkel megállapíthatatlan volt. A szakértői vélemény rögzíti, hogy a felperes 2003-2009. évek között a tagi kölcsönökkel kapcsolatban a készpénzmozgásokról többnyire nem állított ki bizonylatokat, elismervényt, a főkönyvi könyvelésében bizonylati alátámasztás nélkül szerepeltetett gazdasági eseményeket, nem vezetett személyenkénti, tulajdonosonkénti analitikákat, az évek végén nem készített leltárt a kötelezettségekről, melyek lehetetlenné tették a tagi kölcsönök áttekinthetőségét. A kölcsönszerződések formai és tartalmi hiányosságai miatt az I. r. alperes vonatkozásában nem állapítható meg az esetlegesen teljesített fizetések tényleges jogcíme, mint ahogy az sem, hogy ezen fizetéseket egyáltalán visszakövetelheti-e a társaságtól. A felperes erre is tekintettel vitatta, hogy az I. r. alperes az általa megjelölt időpontban tagi kölcsön befizetéseket eszközölt. E körben kifejtette, hogy a társaság nyereségeként 26-28.000.000 Ft-ot jelöl meg az I. r. alperes, ugyanakkor a nyereségadó befizetése kapcsán 5.000.000 Ft befizetéséről beszél, melyet saját részvényeinek értékesítésének bevételeiből biztosított volna. Ha egy cég nyereséges, úgy értelemszerűen a felhalmozott nyereség ad fedezetet a nyereség után fizetendő adóra is. Ha tehát a cégben befizetésre volt szükség, úgy az csak amiatt történhetett, hogy az I. r. alperes a cégből készpénzt vett ki, mellyel elvonta az adó fizetésének forrását. Utalt arra, hogy a 2008. március 7-től 2008. december 19-ig az I. r. alperes 7 alkalommal összesen 7.300.000 Ft készpénzt vett fel a társaság számlájáról, amelyek között voltak igen nagy tételek 4.500.000 Ft, 1.600.000 Ft is, ebből is kitűnik, hogy az I. r. alperes sajátjaként kezelte a társaság pénzeszközeit, részéről 2008-ban eszközölt befizetések a saját pénz kivételének részbeni visszafizetését jelentették. Az I. r. alperes saját maga elismerte, hogy házipénztárt nem vezették, és sem gépi, sem kézi nyugták nem készültek a kölcsönszerződések kapcsán. A kölcsönszerződéseket utólag papírozták le, és a kölcsönszerződések is utólag egy minta alapulvételével kerültek kiállításra. A kölcsönszerződés aláírásakor tényleges kölcsön nyújtásra, pénz megfizetésére nem került sor. A felperes utalt arra is, hogy a ... Banktól kapott kimutatás azt is rögzíti, hogy a társaság likviditása az I. r. alperes által állítólagosan nyújtott kölcsönök idején nem is tette szükségessé a kölcsönnyújtást, így a 2008. július 29-i befizetés előtt a HUF számla és az EUR számla egyenlege több mint 3.000.000 Ft volt, amely az eladott lakások árbevételéből 2009. február 9-re 75.100.000 Ft-ra nőtt, valamint az ekkorra az EUR számlán lévő összeg is 11.000 EUR összegre növekedett, ebből képviselnek a 6.000.000 Ft-ot az I. r. alperes által 2008-ban befizetett összegek. A 2009-es adatok is a tagi kölcsönök indokolatlanságát igazolják, hogy a cég pénzeszközei 2009.

május 29-én, június 02-án 266.000 EUR-t, és közel 75.000.000 Ft-ot tettek ki, semmi szükség nem volt tehát az I. r. alperes kölcsönnyújtására.

Az 1/2010. Pk. vélemény 2. pontjára, mely szerint a bíróságnak hivatalból is észlelnie és alkalmaznia kell az érvénytelenséget és a jogkövetkezményt, mely szerint semmis szerződésre jogot alapítani nem lehet. A bíróság nem adhat jogvédelmet egy olyan megállapodásnak, amely nyomán egy társaság tagja és ügyvezetője a társaság szinte teljes pénzkészletét a saját maga javára kisajátítja, fittyet hányva a tulajdonostársra, és az esetleges további hitelezők igényeire. A visszafizetésről szóló megállapodás nem bizonyítja az I. r. alperes javára fennálló követelések tényét.

A 2008. május 22-i taggyűlési jegyzőkönyvvel kapcsolatosan utalt arra, hogy a 2/2010. Pk. vélemény 4. pontja alapján a bíróságnak hivatalból kell észlelnie, hogy ez az alperesek által becsatolt taggyűlési jegyzőkönyv nyilvánvalóan semmis, mert szöges ellentétben áll a Gt-nek a taggyűlés összehívására és lefolytatására vonatkozó szabályaival. Magából az iratból kitűnik, hogy a taggyűlés összehívására nem került sor, meghívót a tagoknak nem küldtek ki, napirendi pontot előre nem közölték a tagokkal, a társaság másik tagja az ülésen nem volt jelen, de arról még csak nem is értesülhetett. A taggyűlés határozatképességét az irat arra alapítja, hogy a többségi tag jelen van, aki ezután egyedül hozza meg a másik tagra is nyilvánvalóan kiható határozatot, mindez szemben áll a Gt. 141. § (2) bekezdés a.) és m.) pontjával, a 143. § (1) bekezdésével, 144. § (2) és (3) bekezdésével. Az I. r. alperes által kreált határozat nem pontos, hiszen további tagi befizetések taggyűlés összehívása nélküli befogadásáról, visszafizetéséről, elengedéséről beszél 2008. május 22-én nem legitimálja a 2008. május 22-t megelőzően eszközölt, úgynevezett tagi kölcsönök jogellenességét, melyek megfelelő taggyűlési döntés nélkül így sem lehetnek érvényesek.

2./ Kérte továbbá a felperes keresetében annak megállapítását, hogy az I. r. alperes és a felperes között 2009. augusztus 17-én és 2009. október 1-jén kelt fizetési megállapodások érvénytelenek.

Kérte az érvénytelenség jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállításaként azt, hogy a bíróság kötelezze az I. r. alperest az általa a felperestől felvett összesen 64.728.124 Ft és ezen tőkeösszegeből 15.346.800 Ft után 2009. augusztus 18. napjától, míg 49.381.324 Ft után 2009. október 2. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamat megfizetését.

A felperes keresete *jogi alappjaként* elsődlegesen a Csődeljárás és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (továbbiakban: Csődtv.) 40. § (1) bekezdés a.) pontja és a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Régi Ptk.) 200. § (2) bekezdését jelölte meg. Hivatkozott arra, hogy az I. r. alperessel szemben alkalmazandó a Csődtv. 40. § (3) bekezdésében foglalt törvényes vélelem a jogügyletek rosszhiszeműsége és ingyenessége vonatkozásában.

A megállapodások érvénytelenségét továbbá a Gt. 141. § (2) bekezdés m.) pontjára alapította utalva arra, hogy az I. r. alperes e pénzügyi lépéseket mindenfajta taggyűlési felhatalmazás, a másik taggal való egyeztetés nélkül valósította meg két olyan, csak által aláírt szerződés alapján, amelyet a taggyűlés nem hagyott jóvá. E szerződések semmissége a felperesi álláspont szerint a régi Ptk. 221. § (3) alapján is fennáll.

A felperesi álláspont szerint a megállapodások semmisségét a régi Ptk. 200. § (2) bekezdése is megalapozza, ugyanis ha a társaság egyik tagja és egyben ügyvezetője a társaság vagyonát saját maga számára kimenti, az jóerkölcsbe is ütközik. Az I. r. alperes szerződései azért ütköznek jóerkölcsbe, mert mint azt a Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.30297/2010/4 számú ítéletében is kifejtette, jóerkölcsbe ütközik a tagi kölcsönszerződéseknek a bennfentes információk alapján történt visszafizetés irányuló módosítása. A megtámadott szerződések

akkor is jóerkölcsbe ütköznek tehát, ha tényleges kölcsönnyújtás visszafizetését rendeznék. További semmisségre vezető okok, hogy e szerződések csalárdak, valótlan tartalmúak és színleltek, ugyanis az I. r. alperes e szerződésekkel csupán hamis jogcímet kíván teremteni a felperes pénzének az elsajátításához. Az I. r. alperes, úgy is mint a felperes ügyvezetője a felperes pénzének váratlan és jóváhagyás nélküli kivételével, illetve elsajátításával a társaságot olyan helyzetbe hozta, amelyben a társaság nem volt képes sem a másik tag, sem a többi hitelező, így a NAV felé tartozásait kiegyenlíteni. Az I. r. alperes a fentiek szerint a társaság vagyonaival sajátjaként rendelkezett, társasági vagyont saját javára úgy csökkentette, hogy tudta ezáltal a társaság kötelezettségeit a hitelezőkkel szemben nem képes teljesíteni. A szerződések korábbi, az I. r. alperes által a társaság felé nyújtott tagi kölcsönök visszafizetéséről szólnak, ám ilyen korábbi tagi kölcsönök nyújtása - főleg ebben az összegben - vitatható, nem igazolt a kölcsönök tényleges átadása sem. Utalt a peres iratokban fellelhető NAV Bűnügyi Főigazgatósága által 2013. május 28. napján készített revizori jelentésre, annak 8. oldalára, mely szerint a rendelkezésre álló pénznyilvántartásokban a társaság készpénzes tagi kölcsön befizetései és azok visszafizetései rögzítésre nem kerültek. A készpénzmozgásokról többnyire nem állítottak ki bizonylatokat, a főkönyvi könyvelésben bizonylati alátámasztások nélkül szerepeltettek gazdasági eseményeket. Ezzel a tagi kölcsönök áttekinthetőségét lehetetlenné tették. A vizsgálat rendelkezésére álló bizonyítékok és kimutatások alapján, valamint a tagok ellentmondó állításai szerint nem lehetett megállapítani, hogy az egyes tagok milyen összegű tagi kölcsön befizetéseket teljesítettek a társaság részére, valamint azt sem, hogy milyen összegek kerültek ténylegesen visszafizetésre. Az I. r. alperes és az adós társaság között 2009. augusztus 17-én majd 2009. október 1-jén létrejött megállapodás kölcsön törlesztéséről címet viselő okiratok, illetve azok alapján az I. r. alperes által az adós társaságból történő pénzkivétel nem ténylegesen teljesített kölcsönügyletek visszafizetési aktusai volt, hanem hamis jogcímű tartozatlan fizetés a felperes részéről. Ennél fogva az I. r. alperes nem volt jogosult semmilyen visszafizetésre a társaság részéről, a visszafizetés tehát jogellenesen történt, így az eredeti állapot helyreállításának, a felvett pénz visszafizetésének van helye.

A felperes utalt arra, hogy az I. r. alperes és a felperes közötti szerződéseket mindkét fél részéről az I. r. alperes írta alá, az I. r. alperes lényegében önmagával szerződött bizonyos, csak általa ismert kölcsönök törlesztésére, ugyanakkor ez a törlesztés - még ha valós kölcsönök visszafizetéséről szólt volna is - a kölcsön szerződés módosítását is jelentette a visszafizetés pénzneme és határideje vonatkozásában.

A felperes előadta, hogy J. Cs. társasági tagnak 17.195.000.- Ft érvényes és lejárt tagi hitel követelése állt fent a társasággal szemben 2006-2008. közötti tagi hitel nyújtásokból fakadóan, amely követeléséből 16.350.000.- Ft tartozás 2006. augusztus 1-jével lejárt, míg további 845.000.- Ft 2009. október 01-jén lejárt, így 2009. október 12-én az üzletrész eladásakor a cégnek jelentős tartozása állt fenn. Az I. r. alperes 2009. augusztus és október hónapban 64.728.124.- Ft-ot vett ki a társaságból, a társaság bankszámláján ennek nyomán mintegy 7.500.000 Ft maradt. Erre tekintettel a felperes és az I. r. alperes, mint tag közötti szerződések a Csódtv. 40. § (1) bekezdés a) pontja alapján támadhatóak. Egyértelműen megállapítható, hogy az adós cég ügyvezetőjének és tagjának a szándéka arra vonatkozóan, hogy a társaságból történő pénzkivétel a hitelezők érdekeinek sérelmével járjon.

A felperes az I. r. alperes és a felperes közötti 2003. és 2009. év között 14 db kölcsönszerződés a régi Ptk. 221. § (3) bekezdésbe ütközően semmis, azokra jogi igényt alapozni nem lehet.

A felperes a II. r. alperessel szembeni keresetében annak megállapítását kérte, hogy a II. r. alperes mindazon jognyilatkozatai érvénytelenek, melyeknek révén a II. r. alperes felperes bankszámlájáról

2009. november 12-én 7.000 EUR,

2009. november 16-án 2.000 EUR és 500.000 Ft,

2009. december 15-én 2.000 EUR,

2009. december 18-án 4.000.000 Ft,

2009. december 21-én 1.000.000 Ft,

2009. december 22-én 2.000 EUR és 1.000.000 Ft,

2009. december 23-án 1.500 EUR összeget vett fel készpénzben jogalap nélkül.

Kérte továbbá a II. r. alperes kötelezését eredeti állapot helyreállításaként 10.436.435 Ft tőke és ezen tőkeösszeg után 2009. december 10. napjától járó törvényes késedelmi kamat megfizetésére. Kérte továbbá az alperesek perköltségben való marasztalását.

A felperes keresete *jogi alapjaként* Csódtv. 40. § (1) a pontja és a Régi Ptk. 200. § (2) bekezdését jelölte meg. Hivatkozott arra, hogy mindkét alperessel szemben alkalmazandó a Csódtv. 40. § (3) bekezdésében foglalt törvényes vélelem a jogügyletek rosszhiszeműsége és ingyenessége vonatkozásában.

Kifejtette, hogy a II. r. alperes által 2009. november 12-én és november 16-án megvalósított készpénzfelvételek időpontjában a II. r. alperes még nem volt a társaság ügyvezetője, csupán a többségi tulajdonos képviselőjében járt el. Egy gazdasági társaság tulajdonosának nincs joga a társaság vagyoni eszközei felett rendelkezni, még kevésbé azt a maga számára elsajátítani. Ennek megfelelően e jogügyletek is csalárdak, hitelezői érdek kijátszására irányulnak különösen annak fényében, hogy azt követően további indokolatlan és önkényes készpénzkivételek nyomán a társaság teljesen vagyontalanná vált. Hasonlóan csalárdak és rosszhiszeműek azok a készpénzkivételek, amelyek a II. r. alperes ügyvezetői megbízatásának idején történtek. Általánosságban előfordul, hogy egy társaság a bankszámlájáról készpénzt vesz fel működési céljaira, ám ez esetben a készpénzfelvétel a számviteli törvény szabályai szerint el kell számolni. Fenti körülmények megalapozzák a II. r. alperes eljárásának jóerkölsbe ütközését is, mely alapján a készpénzfelvételre vonatkozó jognyilatkozatai semmisnek tekintendők.

A felperes a II. r. alperes védekezésére kifejtette, hogy a Gt. 22. § (4) bekezdése szerint az ügyvezető működési körében nem utasítható. Az ügyvezető felett a taggyűléssel áll szervezetenként, ám az úgynevezett többségi tulajdonos érvényes taggyűlési határozatot nem hozhat, nem hozhatott, főleg nem olyat, amely részére a vételárnak megfelelő összeget fizessék ki. Ezek a többségi tulajdonos saját elhibázott befektetését nem fizettetheti meg a felperessel. A Gt. 131. §-a tilalmat emel a tag irányába történő kifizetések elé, kivételt ez alól a törvényben meghatározott esetek jelentenek, és ténylegesen semmifajta jogcím nem mutatható ki, és nem is létezik amely szerint a többségi tulajdonos a társaság pénzére jogot formálhatott volna. Amennyiben a II. r. alperes a társaság pénzét felvette és azt a többségi tulajdonosnak továbbadta, úgy megállapítható, hogy a társaság rá bízott vagyonával sajátjaként rendelkezett, amely felveti a sikkasztás gyanúját. Mindezek alapján egyértelmű a II. r. alperes felelőssége a hitelezők megkárosításáért, hiszen a pénzfelvétel célja egy esetleges APEH inkasszó elkerülése volt, amely APEH a társaság hitelezője volt és maradt. Az adóhivatal által kezdeményezett inkasszó elkerülése nyilvánvalóan nem lehetett jogcím arra, hogy a társaság pénzét valaki felvegye.

A felperes keresete *ténybeli alapjaként* előadta, hogy különböző tagváltások után az adós társaságnak csak két tagja marad J. Cs. és az I. r. alperes, aki a felperesi társaságnak ügyvezetője is volt. A felperes működését annak tagjai tagi hitelekkel finanszírozták,

ugyanakkor a felperes könyvelése e hitelek nem tartotta nyilván a szabályoknak megfelelően. Az I. r. alperes 6.000.000 Ft tagi hitelt nyújtott a társaságnak 2003 és 2009. között, míg a társaság másik tagja, J. Cs. 2003. június a és 2009. július 6. között 17.195.000 Ft. tagi kölcsönt nyújtott a társaságnak. Az I. r. alperes 2009 augusztusában a felperesi társaságból kiválni készült. A társaságból való kiválását megelőzően -a nyújtott 6.000.000. Ft tagi hitellel szemben- 2009. augusztus 17-én 56.000 EUR összeget, aznapi hivatalos MNB devizaárfolyamon átszámítva 15.346.800 Ft-ot, majd 2009. október 1-jén újabb 182.948 EUR összeget, aznapi hivatalos MNB devizaárfolyamon számítva 49.381.324 Ft-ot utalt át a saját számlájára. Az I. r. alperes összesen 64.728.124 Ft-ot vett ki a társaság számlájáról és használta fel saját céljaira, amely összeg jelentősen meghaladta az I. r. alperes által a felperesnek korábban nyújtott tagi hitel összegét. Az I. r. alperes elvonta a felperes vagyonának döntő részét, a hitelezők kielégítési alapját, tehát a jogügylet a hitelezők kijátszására irányult.

Az I. r. alperes a pénzkivételt követően üzletrészét 2009. október 12-én tartott taggyűlésen egy külföldi cég az ... nevű, USA Oregon államában bejegyzett társaság részére ruházta át, melynek valós tulajdonosa nem ismert, annak képviselője a II. r. alperes volt. Az I. r. alperes ügyvezetői tisztségéről 2009. október 12-én lemondott, ám e lemondás a Gt. 31. § (2) bekezdése értelmében nem vált hatályossá az új ügyvezető H. R. II. r. alperes megválasztásáig, amelyre 2009. november 23-án került sor. Az I. r. alperes társaságból való kiválását és az ügyvezetőváltás követően is folytatódott a felperesi társaság vagyonának önkényes csökkentése a hitelezők kijátszása. A felperesi társaság ügyvezetőjévé csak 2009. november 23-án megválasztott II. r. alperes 2009. november 12-én 7.000 EUR-t, 2009. november 16-án 500.000 Ft-ot, továbbá 2.000 EUR-t vett fel a társaság számlájáról nem ismert célra. A felvett euróösszegek forint ellenértéke 2.226.740 Ft volt, a II. r. alperes által önkényesen felvett a három tétel összegeként 2.726.740 Ft. Az I. r. alperes önkényes és jogtalan vagyonkivételét az általa társaságba hozott ismeretlen tulajdonosi háttérű külföldi cég többségi tulajdonosa, illetve az általa kinevezett II. r. alperes ügyvezető támogatta, illetve e szereplők közötti összejátszás valósult meg azzal a céllal, hogy a másik tag, J. Cs. tagi hitelét jogtalanul elsajátítsák, a felperest vagyontalanítsák a hitelező kárára. A két alperes közötti összejátszás valószínűsíti, hogy a felperesi társaság 2009. december 31-én az I. r. alperes részére átutalt további 12.876 Ft tagi kölcsön visszafizetése címén, továbbá, hogy az ügyvezetőváltást követően 2009. november 23-ra után is további önkényes készpénzkivételek történtek a társaságból annak ügyvezetője a II. r. alperes részéről. E felvett összegekkel az elszámolás nem történt meg, ezért elszámolás hiányában a II. r. alperes az általa felvett összesen 6.500.000 Ft és további 5.500 EUR, mindösszesen 8.009.695 Ft lényegében a felperes többségi tulajdonrészét átvevő új tulajdonos és az új ügyvezető zsákmányát képezte. A II. r. alperes 2009. december 15-én 2.000 EUR-t, 2009. december 22-én 2.000 EUR-t 2009. december 23-án 1.500 EUR-t, 2009. december 18-án 4.000.000 Ft-ot, 2009. december 21-én 1.000.000 Ft-ot 2009. december 22-én 1.000.000 Ft-ot vett fel. A cég kiüresítése azt jelentette, hogy a felperes további tevékenysége az alperesek pénzkivétele folytán gyakorlatilag lehetetlenné vált, a társaság pénz nélkül ha akarta volna, sem tudta volna a Gy. utcai építkezési projektet befejezni, melynek ráfordításai nem képezhettek valóságos vagyon. A szerződés megkötésének hiányában az eladó által igénybe vett foglaló, a projekt tervezési költsége, a megvalósulási előkészületek mind olyan kiadásokat jelentettek, melyek kárba veszttek. A felperesnek a két alperes által megvalósított jogtalan és önkényes pénzkivételek után már semmilyen számottevő vagyona nem maradt, az adós társaság 2009. után érdemi tevékenységet nem végzett, gazdasági műveleteket nem folytatott. Az adós társaság 2010 elejére lényegében teljesen vagyontalanná vált. 2010 februárjában a társaság ellen NAV végrehajtás indult, mivel a

társaság számlájáról a NAV nem tudta leemelni a követelését. 2013 május 22-én az adós Társaság többségi üzletrészét és ügyvezetését a szerb illetőségű **H. L.** vette át és ezt követően az adós cég teljesen fantomizálódott.

A felperes felszámolását a Fővárosi Törvényszék .../9. számú végzésével rendelte el ...-én. A felszámolási eljárás megindítására irányuló kérelem benyújtásának időpontja 2012. február 28. A felszámolási eljárásban hitelezői igényt J. Cs. tagi hitel visszafizetése és járulékai címén 28.665.663 Ft összegben, a NAV Kelet-budapesti Adóigazgatósága adótartozás és járulékai címén 5.020.396 Ft összegben, a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Munkaügyi Főfelügyelősége bírság címén 820.466 Ft összegben jelentett be, melyeket a felszámoló elismert és nyilvántartásba vett. A hitelezői igények kielégítésére az adós cégnél nincs fedezet, annak ügyvezetője a Csódtv-ben foglalt kötelezettségeit nem teljesítette, a felszámolónak iratanyag nem áll rendelkezésre, az adós társaságnak semmilyen vagyona nem fellelhető.

A felperessel és annak tagjával és ügyvezetőjével az I. r. alperessel szemben a felperes másik tagja, J. Cs. hitelező 2010. május 25-én pert indított a Fővárosi Törvényszéken, amely 15 P. 23.453/2010/71. szám alatti ítélettel zárult, melyet a Fővárosi Ítéltábla 4 Pf. 21465/2012/4. számú ítéletében részben megváltoztatott. A jogerős ítélet szerint az adós társaság összesen 17.195.000 Ft. tagi kölcsönrel és kamataival tartozik J. Cs.-nak, mely kölcsön nyújtása 2003. június a és 2009. július 6. között történt meg a hitelező részéről. E tagi kölcsönkövetelés a hitelező által a felszámolási eljárásban bejelentett követelésének döntő részét képezi. A hitelezői követelés fennállt 2009-ben, amikor az alperesek a per tárgyát képező szerződéseket, illetve jognyilatkozatokat tettek. A társaság ügyvezetőjének, a két alperesnek és az utóbb ügyvezetővé választott M. Z.-nak is nyilvánvalóan tudomással kellett bírnia J. Cs. tag hitelezői igényéről annál is inkább, hogy a már lejárt és még le nem járt kölcsönök visszafizetését a tag a társasághoz 2009. október 12-én átadott felszólítással követelte. Az I. r. alperes olyan mértékben vagyontalanította a társaságot, hogy annak megmaradt vagyona töredékét tette ki a másik tag jogos, utóbb a bíróság által is jogerősen megítélt követelésének, illetve a társaságban fennmaradt pénzeszközöket afféle martalékként a felperes új tulajdonosai, illetve ügyvezetője elsajátította saját céljaira.

Az **I. r. alperes** kérte a felperesi kereset elutasítását, a felperes perköltségben való marasztalását.

Érdemi ellenkérelmében kifejtette, hogy a felperes által támadott kölcsönszerződések vonatkozásában a régi Ptk. 200. §-ra, 207. § (6) bekezdésére alapított semmisségi hivatkozás nem foghat helyt, ezen felperesi állítások mind ténybeli, mind jogi alapja hiányzik. A jogszabályba ütközés nem állapítható meg, ezek valós szerződések. Az I. r. alperes előadta továbbá, hogy a társaság működéséhez szükséges finanszírozás sem lett volna biztosított, amennyiben az I. r. alperes követelését megalapozó szerződések, tagi kölcsönök színlelték lettek volna. I. r. alperes arra hivatkozott, hogy az építőiparban szokásos módon történt a felperes finanszírozása, a vállalkozók kifizetése, anyagbeszerzés indokolta a tagi befizetést, amelyet az I. r. alperes biztosított és utólag a könyvelő jelzése alapján került sor a tagi kölcsönszerződések megírására. A könyvelési analitika, és a szerződések igazolják ezen tényeket, amelyeket az előzményi perben az eljáró bíróságok részletesen elemeztek, kivizsgáltak. Az I. r. alperes által kötött jogügyletek valós gazdasági eseményeken alapultak, ezt minden kétséget kizáró módon leszögezték az előzményi perben eljáró bíróságok, ezért ezen szerződések színlelt vagy leplezett volta a régi Ptk. 207. § (6) bekezdése alapján nem állapítható meg, ahogyan a további, felperes által felsorolt érvénytelenségi okok sem állnak fenn az I. r. alperes által megköthető jogügyletek kapcsán.

A 2009. május 28., 2009. február 04., 2008. július 25. napján kelt kölcsönszerződésekkel (4.300.000.-, 2.000.000, 6.000.000 Ft) a kölcsönöket az I. r. alperes banki átutalás útján bocsátotta a társaság rendelkezésére, a további kölcsönszerződések valamennyi példányán szerepel a könyvelve, dátum felírás vagy pecsét, valamint a felperesi társaság könyvelőjének, N. Zs.-nak az aláírása. N. Zs. a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban lévő ügyben tartott tárgyaláson felvett 15.P.23.453/2010/39. számú jegyzőkönyv 10-11. oldalán nyilatkozott arról, hogy a társaság részére nyújtott tagi kölcsönökről nyilvántartást, analitikát vezetett, amely a valóságban tükrözte a társaság részére nyújtott kölcsönök mértékét.

Kifejtette továbbá, hogy az I. r. alperes 2002. évtől C. G. ügyfél volt, ami azt jelenti, hogy legalább 30.000.000 Ft, vagy 100.000 USD összeggel kellett rendelkeznie a bankszámláján. Ezen összegű megtakarítás az I. r. alperes korábbi számítástechnikai területen végzett, valamint Görögországban vállalt biztosításközvetítói tevékenységéből befolyt megtakarításaiból tevődött össze. Ezen számlán tartott megtakarítások a számla megszüntetésével felszabadításra kerültek, és a kölcsönszerződések közül az 1-4. sorszámú tagi hitel megfizetésére lettek fordítva, mely összegnek a rendelkezésre bocsátását a szerződésen szereplő könyvelve felirat és a könyvelő aláírása a fentebb kifejtettek szerint igazol.

Az 5-7. sorszámú tagi hitel befizetéseket a **Bank 1-nél** vezetett értékpapírszámlán található megtakarításaiból fedezte az I. r. alperes, amely összeget a **Bank 1** által megküldött 2004. október 20. napján kelt egyenlegértesítő igazol. Az értékpapírok együttes érték 10.300.000.- Ft összeg felett volt, az összegnek a társaság rendelkezésére bocsátását a szerződésen szereplő könyvelve felirat és a könyvelő, valamint az egyes okiratokon szereplő tanú aláírása igazol.

A 8. sorszámú tagi hitelt az I. r. alperes unokabátyjától K. J.-tól, a 9. sorszámú tagi hitelt testvérétől kapott családi kölcsönből fedezte. Ezen kölcsönök igazolására csatolta K.-né K. M. nyilatkozatát, az összegnek a társaság rendelkezésére bocsátását a szerződésen szereplő könyvelve felirat és a könyvelő aláírása igazolja.

A 10-11. sorszámú tagi hitelt az I. r. alperes leányának nagyapja, azaz az I. r. alperes apósa által adott kölcsön fedezte, mely okirat másolatát csatolta. További bevétel származott az I. r. alperesnek a G.-P. B. Rt-nél lejáró két életbiztosítási kötvényéből, amelyből további 2.000.000 Ft összeget jelentett. Családjától kapott kölcsönök fedezetét képezte az ... Kft. ellen folytatott kártérítési perből kapott 10.500.000.- Ft összeg, amely 2007. év végén került kifizetésre. 2008. július, augusztus havi pénzforgalmát rögzítő okirat az **Bank 2-nél** K. Gy.-tól felvett 10.000.000 Ft összegű kölcsön jóváírása, amely összegből 2 x 3.000.000 Ft összeget átutalással teljesített a felperes ... Banknál vezetett ... számú bankszámlájára (12. sorszámú tagi hitel) és ugyanezen kölcsönből fedezte a később a társaság részére szintén átutalással teljesített 13. sorszámú, 2.000.000 Ft összegű tagi hitelt.

A 14. sorszám alatti tagi hitelt a társaság működtetése és a Gy. utcai projekt beindítása érdekében R. részvényei eladásával fedezte. E körben e-mailt csatolt, amelynek tartalma szerint J. Cs. 12., 13. és 14. sorszám alatti tagi hitelek valós tényét elismeri, csak az EUR alapú visszafizetéssel nem ért egyet

A régi Ptk. 221. § (3) bekezdése körében előadta, hogy volt taggyűlési határozat, amely feljogosította arra az ügyvezetőt, hogy a tagi kölcsönszerződések esetében a társaságot képviselje, és hogy nem kell külön taggyűlési határozat a tagi kölcsönszerződések megkötéséhez. Mivel az előzményi perben ugyanezek a jogügyletek kerültek vizsgálat alá, és megállapításra került az, hogy ezek valós jogügyletek, ezekkel minden rendben van, így a Csódtv. 40. § (3) bekezdésében felállított vélelem nem vehető figyelembe.

Az I. r. alperes utalt arra is, hogy a 2012. február 28. napján elrendelt felszámolási

kérelemre tekintettel csak a 2007. február 28. napját követően kelt szerződések vizsgálata kérhető a bíróságtól a Csódtv. 40. § (1) bekezdés a.) pontja alapján

Kifejtette, hogy a Gt. 141. § (2) bekezdés m.) pontjára alapított felperesi kereset ugyancsak alaptalan, mert az 1/2008. 1. számú taggyűlési határozatban a tagok akként rendelkeztek, hogy a tagi hitelekkel kapcsolatosan a taggyűlés feljogosította a megfelelő dokumentáció mellett az ügyvezetőt, hogy a likviditás folyamatosságának biztosítása céljából tagi hiteleket befogadjon, visszafizessen, elengedjen.

A kölcsönszerződések semmisségének a megállapításában előterjesztett kereseti kérelmének az elutasítását kérte a felperesnek, hivatkozva arra, hogy a 2009. évi szerződésekről van szó, így az 5 éves elévülési határidőből a felperes kicsúszott.

Az I. r. alperes a 2009. augusztus 17-i és 2009. október 01-i napján kelt fizetési megállapodások vonatkozásában előterjesztett Csódtv. 40. § (1) bekezdés a.) pontjára alapított felperesi kereset elutasítására vonatkozó érdemi ellenkérelmét arra alapította, hogy azok a I. r. alperes által igazolható módon nyújtott tagi kölcsönök visszafizetéséről szóló szerződések voltak. E körben utalt a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.462/2012/4. számú ítéletének azon megállapításaira (9. oldal 18. sor), mely szerint jelen per felperese és az I. r. alperes között 2009. augusztus 17. napján, valamint 2009. október 01. napján kölcsön törlesztéséről szóló szerződés jelen per I. r. alperese által a jelen per felperese részére korábban megfizetett tagi kölcsön visszafizetéséről rendelkeztek. Ezek a szerződések semmiképpen nem lehetnek fedezetelvonó szerződések, mivel azok jelen per felperesének tartozáselismerését, továbbá a visszafizetés ütemezését és nem újabb kötelezettségvállalást tartalmazták. Ezeknek a szerződéseknek a megkötése nélkül is fennállt volna jelen per felperesének fizetési kötelezettsége az I. r. alperes felé. Jelen per felperese tehát nem sértett jogszabályt azzal a magatartásával, hogy eltérő megállapodás hiányában tartozását több jogosult közül az általa választott jogosult felé fizette meg. Ezen szerződések semmisségének, azaz érvénytelenségének megállapítása esetén a régi Ptk. 237. §-nak a rendelkezései szerint a szerződéskötés előtt fennállott helyzetet kellene helyreállítani, azaz az I. r. alperes részére a felperesnek az átvett tagi kölcsönök összegét vissza kellene fizetnie, mint hitelezőnek. Kizárt az alperesek részéről egy olyan tudatos magatartásnak a megállapíthatósága, amely a hitelezők megkárosítására, érdekeik sérelmére irányult volna és erről az I. r. alperes tudott vagy tudnia kellett volna. Az előzményi perben született ítélet, a banki megkeresésre adott válasz, tanúvallomások, a mérlegek alapján megállapítható, hogy az I. r. alperes által megkötött jogügyletek nem a hitelező vagy hitelezők kijátszására irányultak, jogügyletek valós gazdasági eseményekkel álltak összefüggésben, és a jogügyletek megkötése időpontjában a hitelezői érdeksérelem fel sem merült, utalt a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.462/2012/4. számú ítélet 9. oldal 19-22 sorban rögzítettekre. A Fővárosi Ítéltábla döntése alapján megállapítható, hogy a társaságnak az I. r. alperes üzletrész értékesítése időpontjában lejárt tartozása nem volt, megfelelő vagyonnal rendelkezett a tulajdonostárs igénye kielégítésére, következésképpen az I. r. alperes magatartása vonatkozásában fel sem merülhet, hogy az a hitelező kijátszására irányult volna, ilyen körülményt a felperes az eljárás során nem bizonyított. Ezek a szerződések nem lehetnek fedezetelvonó szerződések, következésképpen a Csódtv. 40. § (2) bekezdésére alapított hitelező érdeksérelemet nem jelenthettek. Utalt arra is, hogy az előzményi perben született ítéletek tartalma nem arról szól, hogy az előzményi perben eljáró bíróságok a hitelezői érdeksérelemet mint körülményt nem vizsgálták, hanem arról, hogy az előzményi per felperese nem tudta bizonyítani állítását, mely szerint a hitelezői érdekek sérültek volna, mivel a társaságnak jelentős vagyona, és vagyoni értékkel bíró projektje volt, amelybe már korábban beruházott, ezért is nyilvánvaló, hogy a kölcsönök visszafizetése

nem lehetett jogtalan. A felperes ugyanis 2008. júniusában ingatlan adásvételi előszerződést kötött a ... hrsz. nyilvántartott, természetben ... szám alatt található ingatlan adásvételére. Ezen előszerződés megkötése után a szerződés 3.1. pontja szerint a vevő foglalo jogcímén letétbe helyezett 39.000 EUR összeget. A projekt ígéretes volt, mivel a jogerős építési engedély is megvolt már, és a beépítési mutatók változása miatt a beépíthetősége az ingatlanok kedvező, mondhatni egyedülálló volt Z.-ban.

Utalt arra is, hogy a jogerős ítélettel zárult eljárás folyamatban léte alatt 2012. február 28. napján érkezett a kisebbségi tulajdonos J. Cs. tag által előterjesztett kérelem alapján indult meg a felperes felszámolása. A felperes kisebbségi tulajdonosa saját maga generálja, helyzeti folyamatban ezen eljárásokat, amelyek már eddig vizsgált, bíróság által ítélt dolognak minősülő igényeket fogalmazzak meg, ezért a tényállásból arra lehet következtetni, hogy kizárólag J. Cs. hivatkozik saját felróható magatartására előnyök szerződése végett. Kifejtette, hogy az I. r. alperes és a felperes közötti szerződések megkötésekor a felperesi gazdálkodó szervezetnek pár százezer Ft-os adó tartozása volt mindösszesen, melyre részletfizetést kért és kapott még az üzletrész értékesítést megelőzően a felperes. Az értékesítéskor a felperesi társaságban lévő vagyon (8.000.000 Ft készpénz, és legkevesebb 30.000.000 Ft-ot érő Gy. utcában folyamatban lévő projekt létező és hatályos jogerős építési engedéllyel, kiviteli tervekkel) fedezte a kisebbségi tulajdonos tagi kölcsönét. A kisebbségi tulajdonos J. Cs.-nak a felszámolási eljárásban nyilvántartásba vett és elismert hitelezői követelésénél jóval kevesebb követelése áll fenn a jogerős bírósági ítéletek alapján a felperessel szemben.

A 2009. augusztus 17-i és 2009. október 1-jei visszafizetési megállapodások vonatkozásában előterjesztett, régi Ptk. 221. § (3) bekezdésére alapított kereset vonatkozásában előadta, hogy a Ptk. a képviselő általános szabályait fogalmazza meg, nem lehet azonban ezen szabályt kiterjesztően értelmezni, hiszen a perbeli esetben a felperesi társaságban a tulajdoni arányok megoszlása (55% K. T., 45% J. Cs.) szerint az I. r. alperes a társaság többségi tulajdonosa és emellett ügyvezetője is volt, aki igazolható módon jelentős összegű tagi hitelt nyújtott a felperesi társaság részére a működéshez. Ezen tagi hitelek feletti rendelkezés a taggyűlés döntése alapján a likviditás folyamatosságának biztosítása érdekében az ügyvezető hatáskörébe utalta a döntés lehetőségét, és nem született olyan határozat, amely ezt megváltoztatta volna. A régi Ptk-ban megfogalmazott általános szabályhoz képest a Gt. 141. § (2) bekezdése speciális szabályt fogalmaz meg, amelynek rendelkezései szerint a társaság saját tagjával, ügyvezetőjével, vagy azok közeli hozzátartozójával köthet szerződést, amennyiben azt a taggyűlés jóváhagyja. A Gt. speciális szabályai mellett a Ptk. általános szabályai nem alkalmazhatóak, mert nem lenne jogszabályi lehetőség az ilyen tulajdonosi szerkezettel bíró társaságok működtetésére. Következésképpen az I. r. alperes magatartása a perbeli 2009. augusztus 17-i és 2009. október 01-i keltű szerződések megkötésekor nem ütközhetett a felperes által megjelölt régi Ptk. 221. § (3) bekezdésének a rendelkezéseibe.

Ugyanezen szerződések vonatkozásában a Csódtv. 40. § (1) bekezdés a.) pontjára alapított kereseti kérelemre kifejtette, hogy a mérlegadatok szerint 2009-es évben a forgóeszközök és a saját tőke meghaladta a 35.000.000 Ft-ot, míg 2010-es évben a 32.900.000.- Ft-ot. A 2010-es zárszámadást a társaságok 2011. március 31-ig kötelesek leadni. A cégtörténet adatai szerint az I. r. alperes 2009. október 12. napjáig volt tulajdonos és ügyvezetője a felperesi társaságnak, míg a II. r. alperes 2009. november 23-tól 2010. március 18. napjáig. A felperesnek a fenti mérlegadatok tükrében kell azt bizonyítania, hogy az I. r. és a II. r. alperes a tulajdonlása, ügyvezetése alatt került a társaság fizetésektelen állapotba, és hogy ezen állapot előidézésében az alpereseket a hitelezői érdekek kijátszása vezérelte. Az I. r. alperes üzletrészeinek értékesítésekor a felperesi társaság kellő vagyonnal rendelkezett,

valamennyi hitelező követelésének a fedezésére, ezért a rosszhiszeműsége nem feltételezhető. A felperes I. r. alperes vonatkozásában olyan jogügyleteket nevez hitelezőket megkárosító valótlan tartalmú, koholt, tehát színlelt jogügyleteknek, amelyeket bíróság már megvizsgált, és amely jogügyleteket kifejezetten jogszerű ügyletnek minősítette. Amennyiben ezen szerződések bármely okból fennálló semmissége megállapítható lenne, úgy azt már az eljáró bíróságoknak hivatalból meg kellett volna állapítania. Az előzményi perben azért állapították meg az eljáró bíróságok a jogügyletek jogszerű voltát, mert a perben bizonyítást nyert, hogy az I. r. alperesnek jogos követelése állt fent a társasággal szemben, ezért ugyanazon követelések kapcsán a jelen perben a Csódtv. 40. §. (1) bekezdés a.) pontja alapján, sem a régi Ptk. felperes által hivatkozott rendelkezései alapján a jogügyleteknek alaptalan, csalárd, rosszhiszemű voltát megállapítani nem lehet. A felperes által hangoztatott vélelemmel szemben, amely a jogügyletek kapcsán ingyenességet és rosszhiszeműséget vélelmez, az előzményi perben éppen az nyert minden kétséget kizáró módon bizonyítást, hogy jogerős és valós követelésen alapultak a jogügyletek, következésképpen semmisség megállapításának, vélelmezésének nem lehet helye.

A **II. r. alperes** érdemi ellenkérelmében kérte a felperesi kereset elutasítását, a felperes perköltségben való marasztalását.

Előadta, hogy a II. r. alperes az ... gazdálkodó szervezetet képviselő személy volt, akinek az I. r. alperes a társaságot értékesítette, így az ... a felperes többségi tulajdonosává vált. A felperest az ... gazdálkodó szervezet a Gy. utcai projekt megvalósítása érdekében vásárolta meg, valamint azért, mert a cég hosszú távú előléte igen jó mutatókkal bírt. A felperes megvásárlását követően a cég elkezdett működni, a Gy. utcai építkezést próbálta beindítani. Az építkezéshez és a projekt lebonyolításához hitelt kellett felvenni, mivel a cég önerőből nem tudta biztonságosan folytatni az építkezést. Az I. r. alperes, mint előző tulajdonos, arról tájékoztatta a II. r. alperest, hogy J. Cs. kisebbségi tulajdonos ebben tud segíteni, mert erős banki kapcsolatokkal rendelkezik. A kisebbségi tulajdonos már a cég értékesítéséhez sem járult hozzá, és elzárkózott az együttműködéstől, ezért a felperes nélküle kísérelte meg a hitelfelvételt 2009. november, december hónapban. Később kiderült, 2009. novemberétől a kisebbségi tulajdonos folyamatosan támadta a saját cégét, büntető, valamint egyéb hatósági eljárások tömegét indította meg, mely tényről a II. r. alperes tájékoztatta a többségi tulajdonos ... képviselőjét. A többségi tulajdonos ezt követően azt az utasítást adta a II. r. alperes részére, hogy bízjon meg jogi képviselőt, és utasította a II. r. alperest, hogy a vételárnak megfelelő összeget adja ki a társaság vagyonából. Ennek megfelelően a többségi tulajdonost a felperesben képviselő II. r. alperes 2009. novemberében 2.500.000 Ft összeget fizetett ki a tulajdonosnak. A meginduló eljárások áradata megdöbbenést keltett a többségi tulajdonosban, aki veszélyeztetve látta a befektetését, ezért utasította a II. r. alperest arra, hogy minden pénzt vegyen fel a bankszámláról, mivel félt egy lehetséges szükségtelen inkasszótól, amely veszteség veszélyeztette volna a tervezett Gy. utcai beruházás véghezvitele sikerességét. 2010. januárjában a többségi tulajdonos a II. r. alperest visszahívta az ügyvezetésből, és új ügyvezetőt bízott meg. A II. r. alperes nem gazdagodhatott jogalap nélkül az általa felvett összegekkel, mivel ezen összegeket a többségi tulajdonos utasítására vette magához, és a tulajdonos részére át is adta, amely tények a társaság könyveiből nyilvánvalóak, és okirattal igazolhatóak. Megállapítható volt, hogy a II. r. alperes tevékenysége éppen a társaság fizetőképességének a fenntartása volt, nem pedig a hitelezői érdekek csorbítása.

A II. r. alperes minden esetben tulajdonosi döntések alapján járt el, ezért a Gt. 22. § rendelkezései sérelméről nem lehet szó.

A felperes jogalap nélküli gazdagodás jogcímén előterjesztette keresetét is kérte elutasítani, hivatkozva arra, hogy a II. r. alperes nem gazdagodott az általa felvett pénzüsszegekkel, hiszen azokat a többségi tulajdonos részére átadta, és a többségi tulajdonos utasításainak megfelelően, avagy a könyvelésben is szerepeltetett módon a társaság működésére, a gazdasági tevékenysége folytatására fordította.

Az I. r. alperes érdemi ellenkérelmükben kérte a **per megszüntetését**.

Az I. és II. r. alperes 27. sorszám alatt kérte a **per tárgyalásának felfüggesztését** hivatkozva arra, hogy ... napján kelt .../9. felszámolás közzétételéről szóló végzés a felperes felszámolójaként a K.-S.-S.-L K. A., K. és A. Kft-t jelölte ki, felszámolóbiztosként dr. F. L.-t. A felperes felszámolójaként kijelölt szervezet tagja és képviselője azonos személy a R. 2000 K., T., G. Sz. Kft. tagjával és képviselőjével, amely szervezetnek a felszámolóbiztos közeli hozzátartozója is tagja. Addig, amíg a felszámoló a névjegyzékben szerepel a Csódtv. 27/C. § (3) bekezdés a.) és b.) pontja alapján nem folytathat ingatlanközvetítő, kölcsön- és factoring tevékenységet (összeférhetetlen tevékenység), nem rendelkezhet többségi befolyással összeférhetetlen tevékenységet folytató másik jogi személyben. Tekintettel arra, hogy a R. 2000 K., T., G. Sz. Kft. saját tulajdonú ingatlan adásvételével, saját tulajdonú/bérelt ingatlan bérbeadása, üzemeltetése tevékenységet, ingatlanügynöki tevékenységet folytat, így összeférhetetlen tevékenységet folytat, indítványozta a felszámoló felmentését. Álláspontja szerint a bíróságnak a perbeli legitimáció körében kell vizsgálnia azt, hogy a felperes felszámolója, illetőleg a kijelölt felszámolóbiztos jogosult-e a felperes képviseletére, illetve felszámolási tevékenységet folytathat-e. Tekintettel arra, hogy amennyiben nem lehet a felszámoló a felszámoló cég és a felszámolóbiztosként eljáró személy, úgy nem terjeszthetne elő nyilatkozatokat a perben, súlyos eljárási szabálysértés, ha ezt a bíróság a perben nem vizsgálja. A perbeli legitimáció vizsgálata a bíróság hivatalbóli kötelezettsége.

A bíróság a z I. r. alperes permegszüntetés iránti kérelmet 41. szám alatti végzésében az ott kifejtett indokok alapján elutasította.

A bíróság az alperesek per tárgyalásának felfüggesztése iránti kérelmét 35/I. számú végzésével elutasította az alábbi indokok alapján:

Az alperesek felfüggesztés iránti kérelmüket arra alapították, hogy a felszámoló felmentését kezdeményezték a felszámolási eljárásban az összeférhetlenségi szabályok megsértésére tekintettel, így jelen pernek előkérdése, hogy a felszámoló felmentésre kerül-e, így tehet-e nyilatkozatot a perben, amelyet a bíróságnak a perbeli legitimáció körében hivatalból kell vizsgálnia.

Az alperesi hivatkozás több szempontból is téves.

A Pp. 152. § (2) bekezdés szerint a bíróság a tárgyalást akkor is felfüggesztheti, ha a per eldöntése olyan előzetes kérdés elbírálásától függ, amelynek tárgyában más polgári per vagy a bíróság hatáskörébe tartozó más polgári eljárás már folyamatban van.

A per eldöntése attól, hogy a felszámolás alá került felperes nevében ki tehet nyilatkozatot, azaz a perben eljáró jogi képviselő részére ki adhat meghatalmazást a képviselet ellátására,

nem függ. A felszámoló mindaddig elláthatja az adós, jelen esetben a felperes képviselőjét, ameddig a bíróság fel nem menti, cégnyilvántartásból nem törli. A felperes képviselőjét ellátó személyének kiléte nem a perbeli legitimáció körébe tartozik tekintettel arra, hogy a pert nem a felszámoló, hanem a felperes indítja, a felszámoló a felperes képviselőjeként jár el. A perbeli legitimáció (kereshetőségi jog) kérdése azt jelenti ugyanis, hogy a perbeli igény az adott alperessel szemben érvényesíthető-e. A perbeli legitimáció vagy kereshetőségi jog kérdése a fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra, illetve annak hiányára vonatkozik, vagyis azt jelenti, hogy a felperest megilleti-e a keresettel érvényesített jog az alperesként megjelölt személlyel szemben.

A fentiekre tekintettel az alperesek felfüggesztés iránti kérelme alaptalan.

A felperes keresete az I. r. és II. r. alperessel szemben részben alapos az alábbiak szerint:

A bíróság a tényállást a felek előadása, a felperes és az I. r. alperes közötti kölcsönszerződések, ingatlan adásvételi előszerződés, 2009. augusztus 17. és 2009. október 1. napján kelt megállapodások, egyéb rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, a Fővárosi Törvényszék Polgári Kollégiuma előtt 15.P.23.453/2010 sz. irata, tanúvallomások, beszerzett büntető iratok, büntetőeljárásban beszerezett G-A. K. Kft. által készített szakvélemény, ... Bank Zrt. adatközlése alapján állapította meg.

A bíróság a fenti bizonyítékokat Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a maguk összességében értékelte és meggyőződése szerint bírálta el.

I. r. alperessel szembeni kereset

Releváns jogszabályok:

Régi Ptk. 200. §. (2) Semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Semmis a szerződés akkor is, ha nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik.

Régi Ptk. 207. § (6) A színlelt szerződés semmis; ha pedig az más szerződést leplez, a szerződést a leplezett szerződés alapján kell megítélni.

Régi Ptk. 221. § (3) A képviselő nem járhat el, ha a szemben álló vagy ellentétesen érdekelt fél ő maga vagy olyan személy, akit ugyancsak ő képvisel. Ha a képviselő jogi személy, a képviselt kifejezett engedélye alapján érdekellentét esetében is eljárhat.

Régi Ptk. 234. § (1) A semmis szerződés érvénytelenségére - ha a törvény kivételt nem tesz - bárki határidő nélkül hivatkozhat. A semmisség megállapításához külön eljárásra nincs szükség.

Régi Ptk. 237. § (1) Érvénytelen szerződés esetében a szerződéskötés előtt fennállott helyzetet kell visszaállítani.

Régi Ptk. 239/A. § (1) A fél a szerződés érvénytelenségének vagy a szerződés egyes rendelkezései érvénytelenségének (részbeni érvénytelenség) megállapítását a bíróságtól anélkül is kérheti, hogy az érvénytelenség következményeinek alkalmazását is kérné.

Régi Ptk. 523. § (1) Kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzüösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

Régi Ptk. 526. § (1) A határozatlan időre kötött kölcsönszerződés tizenöt napi felmondással szüntethető meg.

(2) A hitelezőnek a kölcsönösszegre vonatkozó visszakövetelési joga a szerződésben meghatározott lejárati, illetve lejáratok szerint, felmondás esetén pedig a felmondási idő elteltével nyílik meg.

Csödvtv. 40. § (1) A tudomás szerzéstől számított 90 napon, de legfeljebb a felszámolást elrendelő végzés közzétételének időpontjától számított 1 éves jogvesztő határidőn belül a hitelező - vagy az adós nevében a felszámoló - a bíróság [6. § (1) bekezdés] előtt keresettel megtámadhatja az adósnak

a) a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző öt éven belül és azt követően megkötött, az adós vagyonának csökkenését eredményező szerződését vagy más jognyilatkozatát, ha az adós szándéka a hitelező vagy a hitelezők kijátszására irányult, és a másik fél erről a szándékról tudott vagy tudnia kellett, a jogügyletek eredményes megtámadása esetén a Ptk. érvénytelen szerződésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) Ha az adós a többségi befolyása (Ptk. 685/B. §) alatt álló gazdálkodó szervezettel, továbbá ha a gazdálkodó szervezet a tagjával vagy vezető tisztségviselőjével, illetve annak hozzátartozójával köt szerződést, az (1) bekezdés a) és b) pontjainak alkalmazásában a rosszhiszeműséget, illetőleg az ingyenességet vélelmezni kell. Ugyancsak vélelmezni kell a rosszhiszeműséget és az ingyenességet az egymással közvetlen vagy közvetett összefonódásban nem álló, de azonos személy vagy gazdálkodó szervezet befolyása alatt működő gazdálkodó szervezetek egymás közötti szerződéskötése esetén.

Kölcsönszerződések érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelem:

A bíróság az írásban kötött szerződések vizsgálata során a bíróság a G-A. K. Kft. által készített a BRFK ... Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya előtt ... számú ügyében készült szakértői véleménye, az I. r. alperes személyes meghallgatása során tett nyilatkozata és részben a beszerzett bankszámlakivonat alapján megállapította, hogy az írásbeli kölcsönszerződések nem a tagi kölcsönök nyújtásakor készültek, azok nem a ténylegesen nyújtott kölcsönök összegét tartalmazzák, azok mögött tényleges befizetés az ott feltüntetett időpontban nem állt, azaz ezen okiratok a régi Ptk. 207. § (6) bekezdése alapján színlelt szerződésnek minősülnek.

A bíróság megállapította továbbá, hogy a régi Ptk. 221. §-ának (3) bekezdése értelmében a szerződések megkötésénél az I. r. alperes nem járhatott volna el. A felperes és az I. r. alperes fenti írásbeli szerződései a régi Ptk. felhívott rendelkezésébe ütköznek, ebből következően a szerződések a régi Ptk. 200. §-a (2) bekezdése alapján semmisék. A régi Ptk. 234. §-ának (1) bekezdése alapján a semmis szerződés a törvénynél fogva érvénytelen, arra

jogot alapítani nem lehet, amelyre bárki határidő nélkül hivatkozhat, azaz nem volt akadálya a 2012. február 28. napját megelőző szerződések esetében sem az érvénytelenség megállapítása iránti kereset előterjesztésének figyelemmel a régi Ptk. 239/A. §-ra is.

A fentiek alapján a felperes és az I. r. alperes közötti 2003. július 28. napján 28.000.0000 Ft, 2003. szeptember 01. napján 986.000. Ft, 2003. december 31. napján 15.000 Ft, 2004. december 31. napján 3.060.000.-Ft, 2005. január 01. napján 3.380.000 Ft, 2005. január 12. napján 1.500.000 Ft, 2005. február 12. napján 6.000.000 Ft, 2006. szeptember 11. napján 4.100.000.- Ft, 2006. november 06. napján 2.700.000.- Ft, 2006. december 01. napján 1.400.000.- Ft, 2008. május 28. napján 1.300.000.- Ft, 2008. július 25. napján 6.000.000 Ft, 2009. február 04. napján 2.000.000 Ft, 2009. május 28. napján 4.300.000.- Ft kölcsönösszegről szóló írásbeli kölcsönszerződések érvénytelenek, így e körben a bíróság a felperes keresetének helyt adott.

A tagi kölcsön visszafizetésére vonatkozó megállapodások vonatkozásában előterjesztett kereset:

Ezen kereseti kérelem kapcsán a bíróság mindenekelőtt utal arra, hogy a kölcsönszerződésekre, így a tagi kölcsönszerződésekre sem rendel a régi Ptk. 523. §-a, illetve a Gt. kötelezően írásbeli alakot, melyre figyelemmel a bíróság a 2009. augusztus 17-én és 2009. október 1-jén kelt tagi kölcsön visszafizetéséről szóló megállapodásokra tekintettel vizsgálta, hogy a felperes és az I. r. alperes között szóban vagy ráutaló magatartással jött-e létre, ha igen mikor és milyen kölcsönösszeg vonatkozásában kölcsönszerződés.

Az felperes vitatta a kölcsönösszegek 6.000.000 Ft-ot meghaladó összegben való átadását, ezen összegek tekintetében pedig arra hivatkozott, hogy azok visszafizetésre kerültek.

Az I. r. alperes állította, hogy az írásbeli kölcsönszerződésekben foglalt összecszerűségben kölcsönösszegek a felpereshez befolytak, ennek bizonyításaként a 2009. május 28., 2009. február 04., 2008. július 25. napján kelt kölcsönszerződésekkel kapcsolatosan (4.300.000.-, 2.000.000, 6.000.000 Ft) a ... Bank tájékoztatására hivatkozott, míg az egyéb kölcsönszerződések vonatkozásában előadta, hogy azok nyújtásához pénzforrással rendelkezett és a kölcsönszerződések valamennyi példányán szerepel a „könyvelve” felirat és annak dátuma vagy pecsét, valamint a felperesi társaság könyvelőjének, N. Zs.-nak az aláírása. E körben utalt arra is, hogy N. Zs. a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban lévő ügyben tartott tárgyaláson felvett 15.P.23.453/2010/39. számú jegyzőkönyv 10-11 oldalán nyilatkozott arról, hogy a társaság részére nyújtott tagi kölcsönökről nyilvántartást, analitikát vezetett, amely a valóságban tükrözte a társaság részére nyújtott kölcsönök mértékét, amely tény a jelen perben tett tanúvallomása is alátámasztott.

A bíróság ezen I. r. alperesi tényelőadásokat nem fogadta el tekintettel arra, hogy a becsatolt kölcsönszerződésekre vezetett „könyvelve” felirat és dátum a fent már kifejtett okból, azaz arra tekintettel, hogy a szerződések nem a kölcsönök nyújtásakor, hanem utólag, nem a ténylegesen nyújtott összegekről kerültek kiállításra, hanem voltak az I. r. alperes állításainak alátámasztására alkalmasak, nem bizonyították, hogy a kölcsönök a szerződésekben feltüntetett időpontban és összegben átadásra kerültek. Az I. r. alperes és N. Zs. tanú a kölcsönszerződések keletkezése és a házipénztár vezetése, valamint a bizonylatolás körében is ellentétes vallomást tett, amely az I. r. alperes tényelőadásait

ugyancsak kétségessé tették. Az I. r. alperes által csatolt tagi kölcsön analitika keletkezési körülményei, annak a könyvelő általi elkészítése N. Zs. tanú vallomása alapján nem volt megállapítható. Ezen tagi kölcsön-nyilvántartás valós voltát ugyancsak cáfolta a felperes könyvelését 2009. november 1-jétől végző E. H. Kft. 2009. december 10-én kelt levele, amelyben tájékoztatta J. Cs.-t, hogy a felperesi társaság korábbi időszakra vonatkozó számviteli nyilvántartásait megkapta, de a tagi hitelek analitikus, tagi hitelezőkre bontott nyilvántartása, megoszlása nem áll rendelkezésre. Erre tekintettel az I. r. alperes által csatolt analitika az I. r. alperes tényelőadásainak alátámasztására nem volt alkalmas. A bíróság utal továbbá arra, hogy az ítéletből befolyó kártérítési összeg, családi, baráti kölcsönök, részvényeladások, C. G. számla léte, illetőleg annak megszüntetésére vonatkozó iratok ugyancsak nem voltak alkalmasak annak a bizonyítására, hogy ezek a pénzeszegek a felperesi társasághoz tagi hitelként befizetésre kerültek, ezen bizonyítékok kizárólag a kölcsön forrását támaszthatták alá, a befizetés tényét nem. A befizetés tényét semmilyen bizonyíték (banki átutalás, bevételi pénztárbizonylat, szerződés stb.) nem támasztotta alá. A bíróság megállapította továbbá, hogy a felszámolás elrendelését követően a felszámoló részére iratanyag nem került átadásra, ugyancsak nem kerültek átadásra pénzeszközök, vagyonelemek, a társaság felszámolás elrendelését megelőző ügyvezetője a Csódtv. 31. §-ban foglalt kötelezettségének nem tett eleget. A rendelkezésre álló büntetőiratok, nyomozást megszüntető határozatok, valamint a Fővárosi Törvényszék Polgári Kollégiuma előtt folyamatban volt per iratai alapján megállapítható volt, hogy a teljes körű könyvelés már a felszámolás elrendelését megelőzően sem volt fellelhető, így szakértői bizonyítás jelen perben sem volt lefolytatható. A társaság akkor még fellelhető könyvelése alapján készült büntetőeljárás során beszerzett szakvélemény alapján a befizetések megtörténte -az alább felsoroltakon kívül - nem megállapítható. B. I. tanú a perben releváns időszakban a társaságnak már nem volt tagja, így vallomása -amely pusztán az I. r. alperestől kapott információkon alapult- a perben bizonyítékként nem volt értékelhető.

A bíróság az I. r. alperesi hivatkozásokra tekintettel megjegyzi továbbá, hogy a Fővárosi Törvényszék Polgári Kollégiuma az előtte folyamatban volt perben jelen per tárgyát képező kölcsönszerződések, valamint a 2009. augusztus 17-i és október 11-i megállapodásokkal kapcsolatosan bizonyítást nem folytatott le, könyvszakértőt nem rendelt ki utalva arra, hogy az előtte folyamatban lévő per eldöntésének szempontjából nem volt annak jelentősége, hogy a jelen per I. r. alperese milyen összegű tagi kölcsönt nyújtott jelen per felperesének, hiszen a jelen per I. r. alperesét kártérítési felelősség nem terhelte J. Cs. felé, és jogalap nélküli gazdagodással alapított kereseti kérelem vonatkozásában sem álltak fenn a törvényi feltételek.

A bíróság a ... Bank adatközlése alapján megállapította, hogy az I. r. alperes 2008. július 29. napján 3.000.000 Ft, 2008. július 31. napján 3.000.000 Ft, 2009. február 4. napján 2.000.000 Ft, 2009. május 29. napján 3.000.000 Ft, 2009. június 2. napján 1.300.000 Ft tagi kölcsön címén befizetéseket eszközölt, a felperesi társaság ezen összegeket vissza nem utalta, így ráutaló magatartással a felek között ezen időpontokban és összegek (mindösszesen 12.300.000 Ft) vonatkozásában kölcsönszerződés jött létre a felperesi társaság 2008. május 22-én elfogadott határozatára is tekintettel. A bíróság e körben utal arra, hogy a taggyűlési határozat érvényessége jelen pernek nem volt tárgya, a határozat érvénytelensége jelen perben és -figyelemmel a Gt. 45. § (3) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidőre- más perben sem állapítható meg.

A felperes arra hivatkozott, hogy az 2008. március 7-től 2008. december 19-ig az I. r. alperes 7 alkalommal összesen 7.300.000 Ft készpénzt vett fel a társaság számlájáról,

amelyek között voltak igen nagy tételek 4.500.000 Ft, 1.600.000 Ft is, a 2008-ban eszközölt befizetések a saját pénz kivételének részbeni visszafizetését jelentették. A bíróság ezen felperesi hivatkozáskörében utal arra, hogy azt a felperesi tényállítást, hogy az I. r. felperes ezen készpénzlevételei a korábban nyújtott tagi kölcsönök visszafizetései voltak, nem támasztotta alá semmilyen bizonyíték, így ez nem foghatott helyt. Az esetleges készpénzfelvételeknél a banki adatok sem tartalmazznak ilyen megjegyzést.

A bíróság mindezeket követően vizsgálta a 2009. augusztus 17-én és 2009. október 1-jén kötött visszafizetési megállapodások érvénytelenségére alapított felperesi keresetet. A felperes keresetét elsődlegesen a Csódtv. 40. § (1) bekezdés a.) pontjára alapította, amely azonban megtámadási ok, így a bíróság a 2/2010 (VI.28.) PK vélemény 6. a) pontja alapján - mely szerint ha a fél a keresetében semmisségi okra hivatkozik, a bíróságnak elsőként azt kell vizsgálnia. A bíróság csak ennek eredménytelensége esetén térhet át a fél által felhozott megtámadási okok, vagy egyéb igények megalapozottságának vizsgálatára- a felperes által felhozott semmisségi okokat vizsgálta elsődlegesen.

A felperes a visszafizetési megállapodások érvénytelenségének megállapítását a Gt. 141. § (2) bekezdés m.) pontjára alapította utalva arra, hogy az I. r. alperes e pénzügyi lépéseket mindenfajta taggyűlési felhatalmazás, a másik taggal való egyeztetés nélkül valósította meg két olyan, csak által aláírt szerződés alapján, amelyet a taggyűlés nem hagyott jóvá.

A szerződések semmissége a felperesi álláspont szerint a régi Ptk. 221. § (3) alapján is fennáll.

A felperesi álláspont szerint a megállapodások semmisségét a régi Ptk. 200. § (2) bekezdése is megalapozza, ugyanis ha a társaság egyik tagja és egyben ügyvezetője a társaság vagyonát saját maga számára kimenti, az jóerkölcsbe is ütközik. Az I. r. alperes szerződése miatt azért ütközik jóerkölcsbe, mert mint azt a Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.30297/2010/4 számú ítéletében is kifejtette, jóerkölcsbe ütközik a tagi kölcsönszerződéseknek a bennfentes információk alapján történt visszafizetés irányuló módosítása. A megtámadott szerződések akkor is jó erkölcsbe ütköznek tehát, ha tényleges kölcsönnyújtás visszafizetését rendeznék. További semmisségre vezető okok, hogy e szerződések csalárdak, valótlan tartalmúak és színleltek, ugyanis a felperes az I. r. alperes és a felperes közötti 2003. és 2009. év között 14 db kölcsönszerződés semmis, azokra jogi igényt alapozni nem lehet. Az I. r. alperes által az adós társaságból történő pénzkivétel nem ténylegesen teljesített kölcsönügyletek visszafizetési aktusai volt, hanem hamis jogcímű tartozatlan fizetés a felperes részéről.

A bíróság a fentebb kifejtettek szerint megállapította, hogy az I. r. alperes és a felperes között 2003-2009. között létrejött írásbeli kölcsönszerződések érvénytelenek, 2008. július 29. napján 3.000.000 Ft, 2008. július 31. napján 3.000.000 Ft, 2009. február 4. napján 2.000.000 Ft, 2009. május 29. napján 3.000.000 Ft, 2009. június 2. napján 1.300.000 Ft, mindösszesen 12.300.000 Ft kölcsönösszeg vonatkozásában ráutaló magatartással jöttek létre kölcsönszerződések, amelyek a rendelkezésre álló adatok alapján határozatlan idejű, kamatmentes kölcsönszerződések voltak. 12.300.000 Ft-ot meghaladó összegben tagi kölcsön befizetése az I. r. alperes részéről nem volt megállapítható, így a 2009. október 1-jén kelt megállapodás -tekintettel arra, hogy az I. r. alperes által nem nyújtott kölcsön visszafizetéséről rendelkezett- színlelt, így semmis a régi Ptk. 207. § (6) bekezdése alapján, valamint ugyancsak semmis ugyanezen okból 12.300.000 Ft-ot meghaladó részében, azaz 3.046.800 Ft vonatkozásában a 2009. augusztus 17-én megkötött megállapodás is.

A megállapodások azonban a fentebb, a kölcsönszerződések vonatkozásában már kifejtettek szerint a régi Ptk. 221. § (3) bekezdése és erre tekintettel a régi Ptk. 200. § (2) bekezdése

alapján teljes egészében is semmisek, ugyanis azokat mindkét szerződő fél nevében az I. r. alperes írta alá.

A bíróság az I. r. alperes Fővárosi Ítéltábla a másodfokú határozatára alapított érvelése kapcsán utal a permegszüntetés iránti kérelmet elutasító végzésében kifejetett álláspontjára, egyben itt jegyzi meg, hogy a Fővárosi Ítéltábla a felperes és az I. r. alperes között létrejött kölcsönszerződések semmisségét nem vizsgálta, pusztán utalt arra, hogy amennyiben a tagi kölcsönök vonatkozásában a J. Cs. által hivatkozott semmisségi okok fennállnának, a megkötött szerződések érvénytelenek lennének, abban az esetben a Ptk. 237. § (1) bekezdésének alkalmazásával a szerződéskötés előtt fennálló helyzetet kellene visszaállítani, így a jelen per felperesének is az I. r. alperestől átvett tagi kölcsön teljes összegét mindenképpen vissza kellene fizetnie. Azonban a bíróság által jelen perben megállapított tényállás szerint a 2003-2009. év között írásban megkötött kölcsönszerződések azon okból is érvénytelenek, hogy az I. r. alperes részéről a szerződésekben feltüntetett időpontban és összegben tagi kölcsön befizetésér nem került sor, így a régi Ptk. 237. § (1) bekezdése alapján ezen összegek visszafizetése kizárt.

A bíróság utal azonban arra is, hogy a 2009. augusztus 17-én kelt megállapodás és a 2009. október 1-jén kelt megállapodás a Csódtv. 40. § (1) bekezdés a.) pontja alapján is érvénytelen tekintettel arra, hogy az I. r. alperesnek a Csódtv. 40. § (3) bekezdése szerinti vélelmet nem sikerült megdönteni ugyanis a megállapodások megkötésekor az I. r. alperes által sem vitatottan lejárt és nem vitatott adótartozása volt a felperesnek, továbbá ugyancsak tartozása állt fenn a kisebbségi tulajdonos felé is. Az I. r. alperes által hivatkozott mérlegadatok -szakértői alátámasztottság hiányában- a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal együtt mérlegelve az alperesi előadást nem támasztották alá, szakértő bizonyítás lefolytatásának pedig az irathiany akadályát képezte. A felperesi társaság ebben az időszakban már érdemi gazdasági tevékenységet a rendelkezésre álló adatok alapján nem végzett, az egyetlen projektjét banki finanszírozás hiányában elkezdni sem tudta, az építkezés helyéül szolgáló telekingatlan vonatkozásában végleges adásvételi szerződést nem kötött, az adott foglalt az előszerződés idézett rendelkezései alapján elveszítette. A telek hiányában az építési tervek értékkel az I. r. alperesi hivatkozással szemben, nem bírtak. Az I. r. alperes ebben a helyzetben határozta el az üzletrésze értékesítését, majd tagsági viszonyának megszűnése előtt, a határozatlan idejű kölcsönszerződések felmondása nélkül kötött megállapodást a felperessel a kölcsönösszegek visszafizetéséről és a megállapodások alapján azonnal intézkedett a pénzüsszegek saját számlájára való átutalásáról. A felperes a megállapodás megkötésével és az I. r. alperes részére való pénzkifizetéssel a felperesi készpénzállomány túlnyomó részét felhasználta, így elvonta a NAV általa is ismert és nem vitatott, a kisebbségi tag esetében általa is ismert és részben elismert követelésének a kielégítési alapját, amelyet a felszámolásban előterjesztett hitelezői igénybejelentések és a kisebbségi tag által indított polgári per is alátámasztottak.

Az I. r. alperesnek a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.462/2012/4. számú ítéletére a Csódtv.40. § (1) és (3) bekezdése körében való ismételt hivatkozására a bíróság megjegyzi, hogy a fenti ítélet meghozatalakor a felperes nem állt felszámolás alatt, így a Csódtv. 40. §-nak (1) és (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseit a Fővárosi Ítéltábla ítéletének meghozatalakor, valamint a Fővárosi Törvényszék ítélete meghozatalakor nem vizsgálta. A bíróság egyben utal a permegszüntetés iránti kérelmet elutasító végzésben foglaltakra megjegyezve azt, hogy a Polgári Kollégium előtt folyamatban volt per nem a jelen per felei között folyt, így az ott tett esetleges indokolási megállapítások jelen bíróságot nem kötik.

A bíróság a fentiek alapján megállapította a visszafizetési megállapodások érvénytelenségét

és az érvénytelen megállapodások alapján az eredeti állapot helyreállítása címén a Pp. 215. §-ára is figyelemmel forintban kötelezte az I. r. alperest a felvett pénzüsszegek felperes részére való visszafizetésére.

A késedelmi kamatfizetési kötelezettség és annak mértéke a régi Ptk. 301. §-án alapul.

A bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes I. r. alperest felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003 (VIII.22) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b.) pontja alapján megállapíthatóval szemben a 3. § (6) bekezdése alapján 3.000.000 Ft+Áfa összegre mérsékelte. A bíróság a kifejtett ügyvédi munkával ezen összeget találta megállapíthatónak figyelemmel arra, hogy az ügyben széles körű bizonyítás nem folyt, a felperesi képviselő tevékenysége elsősorban a korábbi eljárások megállapításainak az összefoglalására és abból jogi következtetések levonására korlátozódott.

A bíróság az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési jogos voltára tekintettel feljegyzett illeték I. r. alperessel szembeni kereset pertárgyértékével arányos részének a megfizetésére az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74. § (3) bekezdés alapján alkalmazandó 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az I. r. alperest kötelezte a 15. § (3) bekezdésében meghatározott módon.

A teljesítési határidő a Pp. 217. § (1) bekezdésén alapul.

II. r. alperessel szembeni kereset

Releváns jogszabályok:

. 30. § (2) A vezető tisztségviselők a gazdasági társaság ügyvezetését az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal - és ha e törvény kivételt nem tesz -, a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. A vezető tisztségviselők a polgári jog általános szabályai szerint felelnek a gazdasági társasággal szemben a jogszabályok, a társasági szerződés, illetve a gazdasági társaság legfőbb szerve által hozott határozatok, illetve ügyvezetési kötelezettségeik felróható megszegésével a társaságnak okozott károkért.

Régi Ptk. 339. § (1) Aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A felperes ezen kereseti kérelmét a Cstv. 40. § (1) a pontjára és a régi Ptk. 200. § (2) bekezdésére alapította. Hivatkozott arra, hogy a II. r. alperessel szemben alkalmazandó a Cstv. 40. § (3) bekezdésében foglalt törvényes vélelem a jogügyletek rosszhiszeműsége és ingyenessége vonatkozásában.

A felperes által a kereset jogalapjaként megjelölt Csódtv. 40. § (1) bekezdés a.) pontja alapján az az adós nevében a felszámoló keresettel megtámadhatja az adósnak a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző öt éven belül és azt követően megkötött, az adós vagyonának csökkenését eredményező szerződését vagy más jognyilatkozatát támadhatja, ha az adós szándéka a

hitelező vagy a hitelezők kijátszására irányult, és a másik fél erről a szándékról tudott vagy tudnia kellett.

A bíróság megállapította, hogy a Csódtv. 40. § (1) bekezdés a.) pontja alapján a felperes a saját nyilatkozatát támadhatja, nem a II. r. alperes által tett nyilatkozatokat, azaz a II. r. alperessel szemben ilyen tartalmú kereseti kérelem nem terjeszthető elő, így azok érvénytelenségének megállapítására vonatkozó felperesi keresetet a bíróság elutasította. A régi Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján ugyancsak a felperesi nyilatkozat érvénytelensége kérhető, azaz ezen kereseti kérelem nem a II. r. alperessel szemben terjeszthető elő.

A felperes eredeti állapot helyreállítás címén kérte továbbá a felvett összegek visszafizetésére kötelezni a II. r. alperest, amely kereset ezen a jogcímen nem volt alapos. A bíróság a Pp. 3. § (2) bekezdése és a Pp. 215. §-alapján a kereseti kérelemhez kötve van. A bíróság a kereseti tényállásban előadottakhoz, valamint a kereset tárgyához kötve van, azaz a kérelemhez kötöttség nem jelent jogcímenhez kötöttséget. Ha a kereseti követelés az előterjesztetthez képest más jogcímen teljesíthető, a bíróság ezen a jogcímen helyt adhat a keresetnek (Legfelsőbb Bíróság Pfv.VII.20.618/1998. sz. - BH2000. 20., Győri Ítéltábla Pf. III. 20 082/2012/4. - BDT2013. 2866.).

A bíróság megítélése szerint a felperes marasztalási keresete a fentiekre tekintettel más jogcímen, kártérítés címén alapos volt. E körben a bíróság utal arra, hogy a II. r. alperes a megjelölt időpontokban a perben elő nem adott módon hozzáfért a felperes bankszámláihoz és arról a keresetben megjelölt összegű készpénzfelvételeket eszközölt, amellyel kapcsolatosan a céggel szemben elszámolási kötelezettség terhelte. A II. r. alperes nyilatkozata a többségi tulajdonos utasítására járt el a készpénzfelvételek során és a felvett pénzüsszeget a tulajdonos részére átadta, amely tényelődást a bíróság a kimentés körében értékelte és a 2015. március 10. napján megtartott tárgyaláson a 16. sorszámú jegyzőkönyvben rögzítetten tájékoztatta a II. r. alperest, hogy ezen tényállításait a Pp. 164. §. (1) bekezdése alapján bizonyítania kell. A II. r. alperes a bírói felhívásnak azonban nem tett eleget, így a bíróság sem azt az állítást, hogy a II. r. alperes a tulajdonos utasítására járt el, sem azt az állítást, hogy részére a pénzt átadta, nem fogadta el valónak. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján pusztán az volt megállapítható, hogy a II. r. alperes a felperes számlájáról 2009. november 12-én 7.000 EUR-t, 2009. november 16-án 2.000 EUR-t és 500.000 Ft-t vett fel ismeretlen célra és azzal jogellenesen nem számolt el, amellyel a felperesnek ugyanilyen összegű kárt okozott és amelyet a régi Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján köteles a felperesnek megtéríteni.

A II. r. alperes, mint ügyvezető által 2009. december 15-én 2.000 EUR, 2009. december 18-án 4.000.000 Ft, 2009. december 21-én 1.000.000 Ft, 2009. december 22-én 2.000 EUR és 1.000.000 Ft, 2009. december 23-án 1.500 EUR összegű készpénzfelvételek vonatkozásában a felperes a keresetét a II. r. alperessel szemben terjesztette elő és annak megállapítását kérte, a II. r. alperes ezen jognyilatkozatai érvénytelenek. A bíróság ezen kereseti kérelem kapcsán mindenekelőtt ismételten rögzíti, hogy a Csódtv. 40. § (1) bekezdés a.) pontja alapján és a régi Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján a felperes a saját nyilatkozatát támadhatja, azaz ezen a címen a II. r. alperessel szemben érvénytelenség megállapítása iránti kereseti kérelmet nem terjeszthet elő, erre tekintettel a bíróság ezen kereseti kérelmet elutasította.

A felperes kérte a II. r. alperes felvett pénzüsszegek visszafizetésére kötelezését is eredeti állapot helyreállítása címén, amely kereset ezen a jogcímen nem volt alapos. A bíróság

azonban a fentebb már kifejtettek szerint más jogcímre tért át és a marasztalási keresetet kártérítés címén alaposnak találta az alábbiakra tekintettel:

A II. r. alperes ezen pénzfelvételek időpontjában már a társaság ügyvezetője volt. A II. r. alperes így jogosult volt a társaság bankszámlájáról készpénzt felvenni, azonban e felvett készpénz vonatkozásában elszámolási kötelezettség terhelte a társaság felé. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azonban pusztán a készpénz felvétele volt megállapítható, a pénzeszközök felhasználásának időpontja és mértéke nem volt feltárható, ugyanis a II. r. alperes e körben előadott tényelőadásai, mely szerint a felvett pénzt a tulajdonos részére átadta, nem került bizonyításra. A bíróság a II. r. alperes tulajdonosi utasításon alapuló védekezés kapcsán azonban hangsúlyozza, hogy a II. r. alperes tényállításai bizonyítottság esetén sem eredményezhették mentesülését és ezáltal a kereset elutasítását, ugyanis a Gt. felperes által is hivatkozott, a perbeli készpénzfelvételekkor hatályos 22. § (4) bekezdése értelmében a vezető tisztségviselő feladatát önállóan látja el, e minőségében a gazdasági társaság tagjai (részvényesei) által nem utasítható. A II. r. alperes, mint vezető tisztségviselő a kártérítési felelősségének kimentése körében a saját számviteli, adózási szabályokat és egyéb jogszabálysértő eljárására sikeresen nem hivatkozhat (BDT2012. 2788. illetve BDT2011. 2602). A tulajdonosi pénzkivétel jogellenes módon és célra irányult, e körben a bíróság a felperesi érveléssel egyetértett.

Mindezekre tekintettel megállapítható volt, hogy a II. r. alperes azzal a jogellenes magatartásával, hogy a felperes bankszámlájáról felvett készpénzzel nem tudott elszámolni, a felperesnek kárt okozott, melynek megfizetésére a bíróság a II. r. alperest kötelezte a Gt. 30. § (2) bekezdése és a régi Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján.

A felperes jogalap nélküli gazdagodás címén is előterjesztette keresetét, amely jogcímen azonban a kereset nem volt alapos, ugyanis a jogalap nélküli gazdagodás jogcíme alapított követelés csak akkor tekinthető alaposnak, ha a jogosult más jogcímen a kötelezettel szemben igényét nem érvényesítheti. Jelen estben azonban a felperes követelése kártérítés címén volt érvényesíthető figyelemmel arra, hogy a II. r. alperes megtérítési kötelezettsége jogellenes magatartásán (öt terhelő elszámolási kötelezettség nem teljesítése) alapult.

A II. r. alperes egyebekben sem a követelés összecszerűségét, sem a késedelmi kamat kezdőidőpontját nem vitatta, melyre figyelemmel a bíróság a II. r. alperest a felperes marasztalási keresetében foglaltak szerint a Pp. 215. §-ára is figyelemmel forintban marasztalta.

A bíróság a felmerült perköltségről -figyelemmel arra, hogy a pernyertesség-pervesztesség aránya azonos volt- a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

A teljesítési határidő a Pp. 217. § (1) bekezdésén alapul.

A fellebbezési jog a Pp. 233. §-án alapul.

Budapest, 2016. június hó 17. napján

**. Csesznok Judit Anna s. k.
bíró**

